ΕΤΟΣ Η' ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ (ΚΥΠΡΟΥ) ΤΗ 11 ΜΑΪΟΥ 1913 ΑΡΙΘ. 372

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Η συνδρομή είνε προπληρωτέα υποχρεωτική:

Ετησία έν Κύπρφ Σελλ. 10
Εξάμηνος » 5
Ετησία έν τῷ έξωτερικῷ » 12
Εξάμηνος » 7
Είδοποιήσεις καὶ διατριβαὶ τὴν γραμμὴν Γρ. 2.

ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΘΝΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Αἱ ἐπιστολαὶ τῇ Διευθύναει. | Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται. | ΓΡΑΦΕΙΑ: Κεντρικὴ Ὁδός. – Ἀγορὰ Κύκκου ἀριθ. 26. | Τιμὴ ἑκάστου φύλλου γρ. 2. | Ὑπεύθυνος Ἰδιοκτήτης ΕΦΡΑΙΜ Κ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ

Η ΧΡΕΩΚΟΠΙΑ ΤΟΥ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΥ

ΤΟ ΚΑΘΗΚΟΝ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ

Ὅσονούπω τὸ Νομοθ. Συμβούλιον παύεται τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ καὶ οἱ κ.κ. ἀντιπρόσωποι ἐπανέρχονται ε'ς τὰ ἴδια οὐχὶ βεβαίως ἀγαθόν τι ἀποκομιζόμενοι πρὸς τοὺς ἐκλογεῖς αὐτῶν, καίτοι διακαῶς ποθοῦσι τοῦτο καὶ εἰργάσθησαν ἤδη ὅπως εὐρυνθῶσι μὲν αἱ πολιτικαὶ ἐλευθερίαι ὑπὸ τὴν ξενοκρατίαν, ἀρθῇ δὲ ἡ συνταγματικὴ φενάκη τοῦ ὀργανικοῦ χάρτου τῆς Νήσου.

Ἐντούτοις ἡ στάσις τῆς τοπικῆς Κυβερνήσεως ἀπέναντι τοῦ τόπου καὶ τῶν ἀντιπροσώπων του ἐμβάλλει τὴν ὑπόνοιαν ὅτι μετὰ πείσματος ἐπιμένει αὐτηεὶς τὸ καθεστὼς καὶ ἀρνεῖται οἱανδήποτε περαιτέρω πολιτικὴν ἐλευθερίαν εἰς τὴν ἀντιπροσωπείαν αὐτοῦ.

Οἱ Ἕλληνες ἀντιπρόσωποι ὀρθῶς ἐκτιμῶντες τάς τε πολιτικὰς καὶ τὰς ἐθνικὰς περιστάσεις ὑφ' ἃς διάγει τὸ Ἑλλην. Ἔθνος καὶ περιέποντες εὐέλπιδας καὶ ἀγαθὰς προσδοκίας ἐπὶ τὸ ἐθνικὸν μέλλον τῆς Νήσου ἐν σιγῇ καὶ ἠρεμίᾳ ἐκφραστικωτάτῃ ἐπεψήφισαν τὸν προϋπολογισμὸν καὶ ἐπέσπευσαν τὸ πέρας τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ, συντέμνοντες τὴν συνταγματικὴν παρωδίαν.

Ὁ καθυστερήσας προϋπολογισμὸς τῶν ὄθεν περισσευμάτων ἐπανέφερε τοὺς κ. κ. ἀντιπρόσωπους εἰς τὴν νομοθετικὴν αἴθουσαν, ἵνα μετὰ δυσκόλως συγκρατουμένης ἀγανακτήσεως ἐκόντες ἄκοντες ἐπιψηφίσωσιν αὐτόν, ἵνα μὴ ἡ Κυβέρνησις προφασιζομένη τὴν ἄρνησιν τῆς ψήφου αὐτῶν κατακρατῇ μεγάλα ποσὰ Κυπριακοῦ χρήματος ἅτινα καὶ οὕτως ἔσπειρεν εἰς τοὺς ἀνέμους.

Ἡ σύνοδος ὁσονούπω λήγει καὶ τὰ συμπεράσματα ἀπὸ τῶν λεχθέντων καὶ γενομένων κατ' αὐτὴν κατανοοῦσι πάντες. Ἡ χρεωκοπία τοῦ Νομοθετικοῦ, ὡς ἔχει τοῦτο σήμερον, εἶνε πλήρης καὶ ἡ περαιτέρω διάρκεια αὐτοῦ ἀποβαίνει ἀδύνατος· ὡς ἀποτέλυσα προσβολὴν κατὰ τῆς νομιμότητος καὶ τῆς ἀξιοπρεπείας τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ τῶν ἀντιπροσώπων αὐτοῦ. Συνταγματικὴ φενάκη δύναται νὰ παραπλανᾷ καὶ νὰ ἱκανοποιῇ τὰς βλέψεις καὶ τὰς ἀξιώσεις Τούρκων καὶ ἄλλων ὀπισθοδρομικῶν λαῶν, οὐδαμῶς δὲ οἱανδήποτε μοῖραν τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ὅστις ἐφένετο πατὴρ τῶν μεγάλων καὶ ὑψηλῶν πολιτικῶν ἐλευθεριῶν καὶ διδάσκαλος καὶ κῆρυξ τούτων ἀνὰ τὴν ὑφήλιον.

Εἰθισμένοι οἱ ἀποικιακοὶ ὑπάλληλοι νὰ κυβερνῶσιν ἡμιβαρβάρους καὶ ἀνδραποδώδεις, ὡς τὰ πολλά, λαοὺς ἀνὰ τὰς παγκοσμίους ἀποικίας τῆς Μ. Βρεττανίας τὴν αὐτὴν μετέρχονται τακτικὴν καὶ πρὸς τὴν Ἑλληνικωτάτην Κύπρον, καὶ τοῦτο ἀπετέλεσε βαρεῖαν προσβολὴν ἐν τῷ παρελθόντι καὶ ἐφεξῆς θὰ ἀποτελῇ ἀφόρητον ὕβριν κατὰ τοῦ Ἑλληνικωτάτου πληθυσμοῦ αὐτῆς.

Ἀδυνατοῦμεν νὰ προείπωμεν τὰ ἐπικείμενα γεγονότα ἐν Ἀνατολῇ καὶ νὰ προΐδωμεν τὰς νέας φάσεις τῆς πολιτικῆς καταστάσεως ἐν αὐτῇ, πάντως ὅμως, αἱ περιστάσεις αἵτινες ἐπέβαλον τὴν παροδικὴν ἀναστολὴν τοῦ πολιτικοῦ ἀγῶνος ἡμῶν δὲν θὰ ὑφίστανται καὶ μέχρι τῆς προσεχοῦς συνόδου, καὶ ὁ ἀγὼν πρέπει νὰ ἐπαναληφθῇ μετὰ πολλῷ μεγαλειτέρας ἐντάσεως καὶ μετὰ βλέψεων καὶ ἀπόψεων πολλῷ εὐρυτέρων καὶ πολλῷ ὑψηλοτέρων.

Ἐφύσουν ἡ βία καὶ τὸ κράτος τῆς κατακτητικῆς βρεττανικῆς δυνάμεως θὰ κρατῇ ὑμᾶς προσηλωμένους ἐπὶ τοῦ βράχου τῆς ὑποδουλώσεως καὶ τῆς ὑπαταγῆς καὶ τὸ ὄρνεον τοῦ ἐγωϊσμοῦ καὶ τῆς πλεονεξίας αὐτῆς θὰ κατατρώγῃ τὸ ἦπαρ ἡμῶν, οὔτε θὰ ἀπελπίσωμεν οὔτε θὰ ἡσυχάζωμεν βροντοφωνοῦντες τὰ δίκαια ἡμῶν καὶ διεκδικοῦντες ταῦτα μεθ' ὅλης τῆς δυνάμεως τῆς ψυχῆς ἡμῶν.

Ὁ ἀπελπισμὸς καὶ ἡ ἀδράνεια χαρακτηρίζουσιν ἐκφύλους καὶ πεπωρωμένους λαούς, εὐτυχῶς ὅμως εἶν φυλὴν ἡμῶν, πλὴν τινων παροδικῶν περιπτώσεων, ἐχαρακτήρισε πάντοτε ἡ φλέγουσα καὶ σπαργῶσα ζωὴ καὶ ἡ ἀκοίμητος καὶ ἀκαταπόνητος δρᾶσις. Τὰς ἐθνικὰς ταύτας δυνάμεις ἐπικαλούμεθα ἐφεξῆς εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς νήσου πεποιθότες ὅτι θὰ διεξαγάγωμεν τοῦτον ἡνωμένοι εἰς μίαν φάλαγγα ἀδιάσπαστον καὶ ἄκαμπτον προβάλλοντες ὡς σαρίσσας τὰ ἀκατανίκητα δίκαια ἡμῶν καὶ ἀπτύητοι χωροῦντες πάντοτε πρὸς τὰ πρόσω.

Ἐφόσον βιαζόμεθα ὑπὸ τῆς ξενοκρατίας θὰ ἀξιῶμεν ἀνθρώπινον βίον πολιτικὸν, διότι πᾶν δικαίωμα ἔχομεν ἐπὶ τῆς ἀνθρωπίνης ἀξιοπρεπείας ἡμῶν, ὥστε νὰ μὴ ἀνεχώμεθα τὸν ἀνδραποδισμὸν ὃν ἐπιβάλλει ἡμῖν ἐπὶ τριακονταετίαν ἤδη ἡ Βρεττανικὴ κατοχή. Τὸ Νομοθετ. Συμβούλιον ὡς ἔχει εἶνε χεῖρον τῆς ἀπολυταρχικῆς ἐξουσίας, διότι ἡ συνταγματικὴ τυραννία καθιστᾷ συνέχον καὶ συνυπεύθυνον καὶ αὐτὸν τὸν καταδυναστευόμενον τόπον διὰ τῶν ἀντιπροσώπων αὐτοῦ. Διὰ ταῦτα ἡ ἑκουσία καὶ ἀδίαστος παρουσία καὶ συνεργασία ἐν αὐτῷ τῶν ἀντιπροσώπων μετὰ τῆς Κυβερνήσεως ἀποτελεῖ τὴν χειρίστην τυραννίαν καὶ τὴν ἐσχάτην ταπείνωσιν τοῦ λαοῦ τούτου.

Ἡ ἐπέκτασις τῶν πολιτικῶν ἐλευθεριῶν εἶνε ὁ ἀπαραίτητος ὅρος τῆς ὑπάρξεως τοῦ Νομοθετικοῦ Συμβουλίου καὶ τρόπος τοῦ ζῆν (modus vivendi) ὑπὸ τὴν ξενοκρατίαν μέχρι τῆς εὐοδώσεως τῶν διαπύρων ἐθνικῶν πόθων τῆς Νήσου ταύτης, καὶ διὰ τοῦτο ἐφεξῆς οἱ ἀγῶνες τοῦ τόπου πρέπει νὰ διεξάγωνται ἐπὶ τοῦ ἀναπεταμένου σταδίου τῆς χώρας ὑπὸ πάντων τῶν δυναμένων καὶ θελόντων νὰ συντελέσωσιν εἰς τὴν ἀνακούφισιν καὶ τὴν ἐπίρρωσιν τοῦ λαοῦ προπαρασκευάζοντες καὶ ὁμαλίζοντες τὴν ὁδὸν πρὸς τὸ περιπόθητον τέρμα.

ΑΡΧΙΕΡΕΥΣ ΕΝ ΘΕΑΤΡΩ

Ἐπιβαλλομένη ἄρσις τοῦ σκανδάλου. — Σπουδαῖαι συνέπειαι.

Ἡ φήμη ταχύπτερος, ὡς πάντοτε, ἔφερε καὶ μέχρις ἡμῶν τὸν ψίθυρον περὶ τῆς παρουσίας τοῦ Π. Μητροπολίτου Κιτίου κ. Μελετίου Μεταξάκη εἰς τὸ θέατρον τῆς γειτονος πόλεως ὅπερ χρησιμεύει καὶ ὡς καφενεῖον αὐτῆς εἰς παράστασιν κοινοῦ καὶ ξενικοῦ θεατρικοῦ ἔργου ὑπὸ κοινῶν καὶ κατ' ἐπάγγελμα ἠθοποιῶν.

Ὁ θρύλος ὁσονδήποτε ἀξιόπιστος ἐπέβαλλεν ἐπιφύλαξιν, ἤτις ὅμως ἠρθη ὑπὸ τῆς ἀλλεπαλλήλου ἐπιβεβαιώσεως αὐτοῦ ὑπὸ πασῶν τῶνέν Λάρνακι ἐκδιδομένων ἐγκρίτων ἑλλην. ἐφημερίδων καὶ τοῦτο μάλιστα ὡς ἁπλοῦν καὶ σύνηθες χρονικόν. Ἐντούτοις τὸ διάβημα τῆς Α. Πανιερότητος δύναται νὰ ἔχῃ σπουδαιοτάτας συνεπείας ἐπὶ τὸν βίον τοῦ Ἱ. κλήρου ἡμῶν καὶ τὴν συμπεριφορὰν αὐτοῦ ἐν τῇ κοινωνίᾳ.

Ἡ παρουσία κληρικοῦ ἐν θεάτρῳ καὶ ἐν ἱπποδρομίᾳ ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς ὑπὸ τῶν Ἱ. Κανόνων καὶ ἡ παράβασις τούτου ὑπὸ διακεκριμένου Ἀρχιερέως προκαλεῖ δικαίως ἐπανάστασιν ἐν τῇ θρησκευτικῇ συνειδήσει τῶν ὀρθοδόξων χριστιανῶν καὶ μάλιστα τοῦ ὀρθοδόξου Ἱ. κλήρου, διότι τοῦτο εἶνε, καθόσον γνωρίζομεν, πρωτοφανὲς καὶ πρωτάκουστον ἐν τῷ βίῳ καὶ ἐν τῇ πολιτείᾳ τοῦ ἀνωτέρου καὶ τοῦ κατωτέρου κλήρου τῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας.

Θὰ παρηρχόμεθα τὸ γεγονὸς ἐν σιγῇ ἴσως, ἐὰν δὲν ἀνεκοινοῦτο εὐρύτατα ἀνὰ τὴν νῆσον ὑπὸ τεσσάρων ἐφημερίδων, ἵνα μὴ δημιουργηθῇ σκάνδαλον δι' ὅ,τι θὰ ὑπελαμβάνετο ὡς ἁπλοῦς ἀλλ' ἀπίστευτος θρύλος.

Χάριν ὅθεν τῆς ὀφειλομένης πρὸς τὸν Σ. Ἀρχιερέ τε ἰς καὶ τοῦ σε/α μοῦ ἔδει νὰ προκληθῶσι ἐμμεσία ἐξηγήσεις παρ' αὐτοῦ δικαιολογοῦσαι εἰς πάντας καὶ εἰς ἡμᾶς ἀδικαιολόγητον φαινόμενον καὶ κρινόμενον ὡς ἄκαιρον ἀντικανονικὸν διάβημα.

Ἐὰν οὕτως εὐρέως διαδοθὲν καὶ βεβαιωθὲν ἀντικανονικὸν διάβημα Ἀρχιερέως μάλιστα παρηρχόμεθα ἐν σιγῇ, τί θὰ ἐκώλυε καὶ Ἱερομονάχους καὶ ἐφημερίους καὶ πάντα κληρικὸν ἔρθόξου νὰ ῥιπτῶ εἰς καφενεῖα καὶ εἰς καπηλεῖα ἀλλαχοῦ καὶ ἐρχηστρίδων καὶ διατί τὸ ἀγγελικὸν σχῆμα –ὡς καλεῖται ἐν γλώσσῃ ἐκκλησιαστικῇ τὸ ἱερατικὸν ἔνδυμα νὰ μὴ διαῤῥύεται ἐφεξῆς δημοσίᾳ, καὶ ἀσυστόλως εἰς τὸν βόρβορον πάντων τῶν καταγωγείων;

Μάτην ἐπειράθημεν νὰ εὕρωμεν ἡμεῖς εὐλογοφανῆ δικαιολογίαν τοῦ ἀντικανονικοῦ διαβήματος καὶ νὰ μαντεύσωμεν τὰς σκέψεις τῆς Α. Πανιερότητος αἵτινες ἐπέτρεψαν εἰς αὐτὴν ἀπὸ τῆς Ι. Μητροπόλεως νὰ προσέλθῃ εἰς κοινὸν θέατρον καὶ εἰς κοινὴν παράστασιν θεατρίνων, ἀπὸ τοῦ Ι. Βήματος τῆς ὀρθοδόξου ἐκκλησίας νὰ προσέλθῃ παρὰ τὴν θυμέλην κοινοτάτου ξενικοῦ θεάτρου, ἀπὸ τοῦ ὁποίου παρεστάθησαν ἀσεμνότατα ἔργα.

Ἆρα γε διότι ἡ θεατρικὴ παράστασις ἐγένετο ὑπὲρ τῶν Νηπιαγωγείων τῆς πόλεως; Ἄπαγε τῆς βλασφημίας! Ἡ εὐρεῖα καὶ βαθεῖα μόρφωσις περὶ τε τὴν θύραθεν καὶ τὴν ἐκκλησιαστικὴν παιδείαν τῆς Α. Πανιερότητος ἀποκλείουσι τὴν ὑπόνοιαν ὅτι ὁ σκοπὸς ἁγιάζει τὰ μέσα ἐπιτρέπων καὶ εἰς τὴν Α. Π. τὸ ἀντικανονικὸν διάβημα.

Ἡ φιλανθρωπία ἀσκεῖται ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας ὡς ὑπαγορεύει καὶ διδάσκει ὁ Κύριος ἡμῶν, οὐχὶ δι' ἁμαρτίας ἀλλὰ δι' ἐθελοθυσίας καὶ αὐταπαρνήσεως. Ὁ ἔχων δύο χειτῶνας δότω τὸν ἕτερον εἰς τὸν μὴ ἔχοντα· ὅταν ποιῇς ἐλεημοσύνην μὴ γνώτω ἡ ἀριστερά σου τί ποιεῖ ἡ δεξιά σου.

Οὐδέποτε ἐν τῷ μακραίωνι καὶ ἐνδόξῳ βίῳ τοῦ ὀρθοδόξου Ἱ κλήρου, καθόσον γινώσκομεν, ἐπετράπη συνεργασία καὶ συμφωνία θεάτρου καὶ ἐκκλησίας πρὸς οἱονδήποτε καὶ ὁσονδήποτε ἀγαθοεργὸν σκοπόν.

Τοσοῦτον ἄρα γε κατέπεσεν ὁ ἐκκλησιαστικὸς ἄμβων ὥστε νὰ εἶνε ἀνίκανος νὰ κινήσῃ καὶ προτρέψῃ τὰς χριστιανικὰς ψυχὰς εἰς ἔργα ἀγαθὰ καὶ φιλανθρωπικά; Ὁ ὑψηλὸς ἀρχιερατικὸς θρόνος τοσοῦτον ἄρα γε κατέπεσεν ἐν ταῖς ἡμέραις ἡμῶν, ὥστε Ἀρχιερεῖς οἱοιδήποτε νὰ κατέρχωνται εἰς τὸν μεμολυσμένον κονιορτὸν κοινοῦ θεάτρου πρὸς ἔργα φιλανθρωπίας καὶ τοῦτο κατὰ πρωφανῆ παράβασιν κανόνων, οἵτινες δὲν ἐκηρύχθησαν ἔτι ἄχρηστοι καὶ ἄκυροι.

Τοσοῦτον ἄρα γε, ἀδιάφορον ὑπέλαβεν ἡ Α. Πανιερότης τὴν Ἑλληνικὴν Ὀρθόδοξον κοινότητα Λάρνακος, ὥστε ἐκκινήσῃ αὐτὴν πρὸς φιλανθρωπίαν νὰ θεωρήσῃ ἐπάναγκες ὅπως κατέλθῃ εἰς κοινὸν θέατρον καὶ ἐνθαρρύνῃ τὴν ἀθρόαν προσέλευσιν αὐτῆς πρὸς τὴν φιλανθρωπικὸν σκοπόν; Ἐντούτοις ἡ Α. Π. ἔσχεν ὡς καὶ ἡμεῖς λαμπρὰς ἐκδηλώσεις τῆς φιλοπατρίδος ἐθελοθυσίας τῆς κοινότητος ταύτης, αἵτινες εἶνε ἀνεξάλειπτοι ἀπὸ τῆς μνήμης ἡμῶν καὶ δὲν ἀμφιβάλλομεν καὶ ἀπὸ τῆς Α. Π. Ὅσον δὲ εὐλαβὴς εἶνε κοινότης αὕτη πρὸς τὸν Ἱ. κλῆρον καὶ πόσον στερρῶς ἔχεται τῶν πατρίων διδάσκει πάντας ἡμᾶς συμβεβηκὸς χαρακτηριστικὸν ἐν τῇ νεωτέρᾳ ἱστορίᾳ αὐτῆς. Ὅτε περὶ τὰς ἀρχὰς τῆς ἀγγλ. κατοχῆς ὁ διοικητὴς Ἀμμοχώστου διέταξε καὶ ἐκάρτυναν ὁ πώγων καὶ ἡ κόμη ἱερέως τινὸς ἐν φυλακῇ καταδίκου, πρώτη ἡ εὐσεβὴς καὶ φιλόπατρις κοινότης τῆς Λάρνακος ἐξηγέρθη ὡς εἷς ἄνθρωπος κατὰ τῆς κραταιᾶς ξενοκρατίας καὶ ἡ ἱερὰ ἀγανάκτησις αὐτῆς ἔλαβε πλήρη ἱκανοποίησιν παρὰ τῶν κρατούντων.

Ἐντούτοις ὁ πώγων καὶ ἡ μακρὰ κόμη τῶν κληρικῶν παρ' οὐδενὸς κανόνος ἐπιβάλλονται εἰς τὸν κλῆρον, καὶ ἀπετέλεσαν ταῦτα ἁπλῶς μακρὰν καὶ δυσεξάλειπτον συνήθειαν, προσλαβοῦσαν δύναμιν καὶ σημασίαν θρησκευτικήν. Κοινότης ἄρα τοσοῦτον εὐαίσθητος περὶ τὰ ἐκκλησιαστικὰ ἤθη καὶ ἔθη, μετὰ μεγάλης πάντως θλίψεως καὶ μελαγχολίας θὰ εἶδε τὸν ἀρχιερέα αὐτῆς προσερχόμενον εἰς τὸ κοινὸν θέατρον.

Καὶ ἂν πάντα τἄλλα θρησκευτικὰ καὶ ποιμενικὰ μέσα μετήρχετο μάτην ἡ Α. Π. πρὸς χρηματικὴν ὑποστήριξιν τοῦ Νηπιαγωγείου, ὑπελείπετο Αὐτῇ ἡ χριστιανικὴ ἐπαιτεία. Ἐὰν μετὰ τῆς ποιμαντικῆς ῥάβδου του ὁ Ἅγιος Κιτίου περιήρχετο κρούων τὰς θύρας οἴκων καὶ καταστημάτων αἵτινες βοήθειαν χρηματικὴν, εἶνε βέβαιον ὅτι θὰ ἐλάμβανε πολλαπλάσια πρὸς τὸν φιλάνθρωπον καὶ φιλόπολι σκοπόν.

Γράφομεν ταῦτα οὐχὶ ἵνα ἐλέγξωμεν, ἀλλ' ἵνα παράσχωμεν εὐκαιρίαν εὐλογον εἰς τὴν Α. Π. ὅπως δημοσίᾳ δικαιολογήσῃ διάβημα προδήλως ἀντικανονικὸν καὶ καθησυχάσῃ τὰς σκανδαλισθείσας συνειδήσεις μάλιστα κληρικῶν καὶ λαϊκῶν.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ ΠΕΡΙ ΣΥΣΤΑΣΕΩΣ ΚΑΙ ΕΠΟΠΤΕΙΑΣ ΣΥΝΕΡΓΑΤΙΚΩΝ ΠΙΣΤΩΤΙΚΩΝ ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ

[Συνέχεια].

Περιουσία καὶ κεφάλαια τῶν Ἑταιρειῶν.

27. Ἡ Ἑταιρεία θὰ παρέχῃ δάνειον μόνον εἰς μέλος.

28. Ἐκτὸς τῆς ἀδείας τοῦ Πρωτοκολλητοῦ, ἑταιρεία τις δὲν θὰ δανείζῃ χρήματα ἐπὶ ἀσφαλείᾳ κινητῆς περιουσίας.

29. Οὐδὲν ἄλλο πρόσωπον ἢ μέλος τῆς ἑταιρείας θὰ εἶνε δεκτὸν ὡς ἐγγυητὴς διὰ δάνειον.

30. Ἑταιρεία τις δύναται νὰ λαμβάνῃ δάνεια παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἢ τῶν Δανειστικῶν Ἐπιτρόπων ὑπὸ τοιούτους ὅρους ὡς πρὸς τὸν τόκον ἢ ὅπως ἄλλως τὸ καταστατικὸν θὰ προνοῶσι, καὶ ἡ Κυβέρνησις ἢ οἱ Δανειστικοὶ ἐπίτροποι ἐὰν θεωρῶσι καλὸν, δύνανται νὰ χορηγῶσι τοιαῦτα δάνεια.

31. Ἑταιρεία δύναται νὰ λαμβάνῃ καταθέσεις παρὰ μελῶν εἰς ἔκτασιν καὶ ὑπὸ ὅρους οὓς ἤθελε προνοήσει τὸ καταστοτικόν.

32. Δὲν θὰ παρέχηται δάνειον εἰμὴ ἐπιδεδοκιμασμένον ὡς σχετιζόμενον πρὸς γεωργικήν τινα ἐπιχείρησιν, ἥτις διὰ τῶν κερδῶν της, κατὰ τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς, θὰ καταστήσῃ ἱκανὸν τὸν ὀφειλέτην νὰ ἀποδώσῃ τὰ δάνειον ἢ πρὸς ἀπαλλαγὴν γῆς ἃ ὁ ὑπαρχούσης ὑποθήκης ἢ διὰ τὴν ἐξόφλησιν χρεῶν παντὸς εἴδους ὑπαρχόντων ἐν χαιρῷ τῆς παραδοχῆς τοῦ ὀφειλέτου ὡς μέλους ἐν τῇ ἑταιρείᾳ. Αἱ ἀναφερόμεναι ἀνωτέρω ἐπιχειρήσεις θὰ περιλαμβάνωσι τὴν ἐπέκτασιν ἢ τὴν βελτίωσιν τῆς ἰδιοκτησίας τοῦ ὀφειλέτου καὶ τὴν ἀγορὰν λιπάσματος, σπόρου, ἀροτήρων καὶ ἐργαλείων ἢ πρὸς ἄλλους παραπλησίους σκοπούς.

33. Ἑταιρεία τις δύναται νὰ καταθέσῃ τὰ κεφάλαια της ἢ μέρος τούτων εἰς τὸ Ταμιευτήριον τῆς Κυβερνήσεως ἢ εἰς ἄλλας Τραπέζας αἵτινες ἤθελον πρὸς τοῦτο ἐπιδοκιμασθῇ ὑπὸ τοῦ Πρωτοκολλητοῦ.

34. Δὲν θὰ πληρώνεται μέρισμα ἐκ τῶν κερδῶν εἰς μέλος τῆς ἑταιρείας, ἀλλὰ πάντα τὰ κέρδη θὰ φέρωνται εἰς ταμεῖον καλούμενον Ἀποθεματικὸν Ταμεῖον.

35. Τὸ Ἀποθεματικὸν Ταμεῖον δὲν θὰ διανέμεται μεταξὺ τῶν μελῶν, δύναται ὅμως νὰ διατίθεται πρὸς ἀντιμετώπισιν τυχαίων ἐλλειμμάτων ἅτινα ὑπέστη ἡ ἑταιρεία, καὶ ἐν περιπτώσει διαλύσεως πᾶν ὑπόλοιπον τοῦ Ἀποθεματικοῦ Ταμείου μετὰ τὴν ἐκκαθάρισιν (liquidation) θὰ τοποθετῆται ὡς ἤθελε διατάξει ὁ Πρωτοκολλητὴς, καὶ τὸ εἰσόδημα ὅπερ θὰ προέκυπτεν ἀπὸ τούτου θὰ διατίθεται πρὸς χρήσιμόν τινα σκοπὸν ἐν ᾗ Ἐπαρχίᾳ εἰργάσθη τοιαύτη ἑταιρεία συμφώνως τῷ καταστατικῷ αὐτῆς, ἢ ἐν ἐλλείψει τοιούτου καταστατικοῦ, καθ' ὃν τρόπον θὰ ὁρίσῃ ὁ Πρωτοκολλητής.

Ἐποπτεία ὑποθέσεων. Ἔρευνα Πρωτοκολλητοῦ.

36. (1) Ὁ Πρωτοκολλητὴς δύναται αὐτοβούλως ἢ τῇ αἰτήσει τοῦ Διοικητοῦ καὶ ὀφείλει ἐπὶ τῇ αἰτήσει τῆς πλειονότητος τῆς ἐπιτροπείας ἢ οὐχὶ ὀλιγώτερον τοῦ ἑνὸς τρίτου τῶν μελῶν, νὰ ἐνεργήσῃ ἔρευναν ἢ νὰ διατάξῃ πρόσωπόν τι ἐξουσιοδοτημένον παρ' αὐτοῦ ἐγγράφως πρὸς τοῦτο νὰ ἐνεργήσῃ ἔρευναν περὶ τῆς συστάσεως, τῆς λειτουργίας καὶ τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως ἐγγεγραμμένης τινος ἑταιρείας.

(2) Πάντες οἱ ὑπάλληλοι καὶ τὰ μέλη τῆς Ἑταιρείας θὰ παρέχωσιν οἱανδήποτε πληροφορίαν ἐν σχέσει πρὸς τὰς ὑποθέσεις τῆς Ἑταιρείας καὶ θὰ προσάγωσιν ὅσα βιβλία ὁ Πρωτοκολλητὴς ἢ τὸ ἐξουσιοδοτημένον ὑπὸ τούτου πρόσωπον ἤθελε ζητήσει.

37. (1) Ὁ Πρωτοκολλητὴς τῇ αἰτήσει δανειστοῦ Ἑταιρείας τινὸς, ὀφείλει νὰ ἐπιθεωρήσῃ ἢ νὰ διατάξῃ ἐξουσιοδοτημένον ὑπὸ τοῦ Πρωτοκολλητοῦ πρόσωπον ἐγγράφως ἵνα ἐπιθεωρήσῃ τὰ βιβλία τῆς Ἑταιρείας: Νοουμένου ὅτι (α) ὁ αἰτητὴς πείθει τὸν Πρωτοκολλητὴν ὅτι ἡ ὀφειλὴ εἶνε ποσὸν ὀφειλόμενον τότε, καὶ ὅτι ἐζήτησε τὴν ἐξόφλησιν τούτου καὶ δὲν ἔλαβεν ἱκανοποίησιν ἐντὸς εὐλόγου χρόνου καὶ (β) ὁ αἰτητὴς καταθέτει παρὰ τῷ Πρωτοκολλητῇ ποσόν τι πρὸς ἀσφάλειαν τῶν ἐξόδων τῆς προκειμένης ἐπιθεωρήσεως οἷαν ὁ Πρωτοκολλητὴς ἤθελε ζητήσει.

(2) Ὁ Πρωτοκολλητὴς θὰ ἀνακοινοῖ τὰ ἀποτελέσματα οἱασδήποτε ἐπιθεωρήσεως εἰς τὸν δανειστήν.

38. Ὅπου ἔρευνά τις ἐνεργεῖται κατὰ τὸ ἄρθρον 36 ἢ ἐπιθεώρησις γίνεται κατὰ τὸ ἄρθρον 37, ὁ Πρωτοκολλητὴς δύναται νὰ κατανείμῃ τὰ ἔξοδα ἢ μέρος τῶν ἐξόδων ὡς ἤθελε νομίσει δίκαιον, μεταξὺ τῆς Ἑταιρείας τῶν μελῶν ἢ τοῦ αἰτοῦντος ἔρευναν ἢ ἐπιθεώρησιν καὶ τῶν ὑπαλλήλων ἢ τέως ὑπαλλήλων τῆς Ἑταιρείας.

39. Οἱονδήποτε ἐπιδικασθὲν ποσὸν δι' ἔξοδα κατὰ τὸ ἄρθρον 38 δύναται νὰ ληφθῇ τῇ αἰτήσει πρὸς τὸ Ἐπαρχ. Δικαστήριον τῆς Ἐπαρχίας ἐν ᾗ κεῖται τὸ γραφεῖον τῆς ἐγγεγραμμένης Ἑταιρείας.

Διαλύσεις τῆς Ἑταιρείας.

40. (1). Ἐὰν ὁ Πρωτοκολλητὴς, μετὰ ἔρευναν γενομένην κατὰ τὸ ἄρθρ. 37· ἢ ἐπὶ τῇ παραλαβῇ αἰτήσεως τῶν τριῶν τεττάρτων τῶν μελῶν ἐγγεγραμμένης ἑταιρείας, φρονεῖ ὅτι ἡ ἑταιρεία πρέπει νὰ διαλυθῇ, δύναται νὰ ἀνακαλέσῃ τὴν ἐγγραφὴν τῆς ἑταιρείας.

(2). Πᾶν μέλος τῆς ἑταιρείας δύναται, ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τῆς διαταγῆς κατὰ τὸ ἐδάφιον (1), νὰ ἐκκαλέσῃ τοιαύτην διαταγήν.

(3). Ὅπου δὲν παρουσιάζεται ἔφεσις ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως διαταγῆς πρὸς ἀκύρωσιν τῆς ἐγγραφῆς ἑταιρείας τινὸς, ἡ διαταγὴ θὰ εἶνε ἐκτελεστὴ ἅμα τῇ λήξει τῆς προθεσμίας.

(4) Ὅπου παρουσιάζεται ἔφεσις ἐντὸς δύο μηνῶν ἡ διαταγὴ δὲν θὰ ἐκτελῆται μέχρι οὗ ἐπικυρωθῇ ὑπὸ τῆς ἐξουσίας ἐνώπιον τῆς ὁποίας ἐκλήθη αὕτη.

(5) Ἡ ἐξουσία πρὸς ἣν θὰ γίνωνται αἱ ἐφέσεις θὰ εἶναι ὁ Μ. Ἀρμοστὴς ἐν Συμβουλίῳ.

(6) Πᾶσα διαγραφὴ, ἢ τὸ ἀποτέλεσμα οἱασδήποτε ἐφέσεως θὰ δημοσιεύεται ἐν τῇ ἐπισήμῳ ἐφημερίδι.

41. Ὁ Πρωτοκολλητὴς, δι' ἐγγρά-

φου διαταγῆς, θὰ διαγράφῃ τὴν ἐγγραφὴν τῆς ἑταιρείας, εἴποτε ἤθελε πεισθῇ ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν μελῶν ἠλαττώθη εἰς ὀλιγωτέρους τῶν εἴκοσι.

42. Ὅπου ἡ ἐγγραφὴ ἑταιρείας ἀκυροῦται ἡ ἑταιρεία θὰ παύῃ νὰ ὑπάρχῃ ὡς σωματεῖον (α) ἐν περιπτώσει ἀκυρώσεως συνῳδὰ τοῖς προνοουμένοις ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 40, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἡ διαταγὴ καθίσταται ἐκτελεστή.

(β) ἐν περιπτώσει ἀκυρώσεως συνῳδὰ τοῖς προνοουμένοις ἐν ἄρθρῳ 41, ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς διαταγῆς.

43. (1) Ὅπου ἡ ἐγγραφὴ ἑταιρείας ἀκυροῦται, δυνάμει τοῦ ἄρθρ. 40 ἢ 41, ὁ Πρωτοκολλητὴς δύναται νὰ διορίσῃ πρόσωπον ἁρμόδιον ἵνα γένηται ἐκκαθαριστὴς τῆς ἑταιρείας.

(2). Ἐκκαθαριστὴς διωρισμένος δυνάμει τοῦ ἑδαφίου (1) θὰ ἔχῃ τὴν ἐξουσίαν.

(α) Νὰ ἐγείρῃ καὶ ὑπερασπίζῃ ἀγωγὰς καὶ ἐνεργῇ ἄλλας δικαστικὰς πράξεις ἐξ ὀνόματος τῆς ἑταιρείας διὰ τοῦ ἐξ ἐπαγγέλματος ὀνόματός του.

(β) Νὰ προσδιορίζῃ τὴν γενησομένην κατανομὴν ἐπὶ τῶν μελῶν καὶ πρὸ ἧν μελῶν τῆς ἑταιρείας ὡς πρὸς τὸ ἐνεργιτικὸν τῆς ἑταιρείας.

(γ) Νὰ ἐξακριβώσῃ πάσας τὰς ἀπαιτήσεις κατὰ τῆς ἑταιρείας, καὶ ὑποκείμενος εἰς τὰς προνοίας τοῦ Νόμου τούτου νὰ ἀποφασίζῃ ζητήματα προτεραιότητος ἐγειρόμενα μεταξὺ τῶν ἀπαιτητῶν.

(δ) Νὰ καθαρίζῃ ὑπὸ τίνων προσώπων καὶ κατὰ τινα ἀναλογίαν τὰ ἔξοδα τῆς ἐκκαθαρίσεως θὰ φέρωνται καὶ

(ε) Νὰ δίδῃ διαταγὰς ἐν σχέσει πρὸς τὴν συλλογὴν καὶ διανομὴν τοῦ ἐνεργητικοῦ τῆς ἑταιρείας ὡς ἤθελε φαίνεσθαι εἰς αὐτὸν ἐπάναγκες πρὸς ἐκκαθάρισιν τῶν ὑποθέσεων τῆς ἑταιρείας.

Ἀναμικτα.

47. Πάντα τὰ ποσὰ τὰ ὀφειλόμενα ὑπὸ Ἑταιρείας ἢ ὑπαλλήλου ἢ μέλους ἢ πρώην μέλους Ἑταιρείας ὡς τοιαύτη πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, συμπεριλαμβανομένων οἱωνδήποτε ἐξόδων ἐπιδικασθέντων εἰς τὴν Κυβέρνησιν κατὰ τὸ ἄρθρον 43, δύναται νὰ λαμβάνηται καθ' ὃν τρόπον καὶ αἱ καθυστερούμεναι πρόσοδοι. Ποσὰ ὀφειλόμενα παρὰ ἐγγεγραμμένης Ἑταιρείας πρὸς τὴν Κυβέρνησιν καὶ εἰσπρακτέα ὡς ἀνωτέρω, δύνανται νὰ ληφθῶσι, πρῶτον ἀπὸ τῆς περιουσίας τῆς Ἑταιρείας, καὶ δεύτερον παρὰ τῶν μελῶν αὐτῆς.

Τὸ ὑπόλοιπον μέρος τοῦ Νομοσχεδίου μέχρι τοῦ ἄρθρου 49 διαλαμβάνει περὶ Κανονισμῶν.

ΑΙ ΑΜΑΞΙΤΟΙ ΚΑΙ Ο ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΣ

Διέλαβε φαίνεται τοὺς κ. κ. ἀντιπροσώπους ἡ τακτικὴ τῆς Κυβερνήσεως ὡς πρὸς τὰς ἁμαξιτούς, τὰς παραλλήλους πρὸς τὴν σιδηροδρομικὴν γραμμήν, αἵτινες, ἵνα ὑποχρεωθῶσιν οἱ κάτοικοι τῶν διαμερισμάτων ἅτινα διατέμνει ἡ γραμμὴ αὕτη νὰ χρησιμοποιῶσι τὸν σιδηρόδρομον, ἀφέθησαν νὰ καταστρέφωνται καὶ ἀποβαίνωσιν ἀδιάβατοι, ὡς αἱ ἁμαξιτοὶ ἀπὸ Λευκωσίας εἰς Ἀμμοχώστου καὶ ἀπὸ Λευκωσίας εἰς Λευκώνικον Τρίκωμον, ἑκατέρωθεν τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς, Λευκωσίας—Ἀμμοχώστου ἐγκατελείφθησαν εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ χρόνου καὶ τῆς ἀτμοσφαίρας φθορὰν καὶ ἡ ἁμαξιτὸς Λευκωσίας—Μόρφου, ἵνα μὴ καὶ αὐτὴ ἀνταγωνίζηται πρὸς τὴν σιδηροδρομικὴν γραμμὴν τῆς αὐτῆς κατευθύνσεως. Τοῦτο εἶνε σύστημα ἀνατολικὸν ἢ μᾶλλον τουρκικόν, διότι ἐν Τουρκίᾳ αἱ ἁμαξιτοὶ ἐγκαταλιμπάνονται ὅπου ἐστρώθησαν καὶ λειτουργοῦσι σιδηρόδρομοι, καὶ τοῦτο διότι ἐκεῖ αἱ σιδηροδρομικαὶ γραμμαὶ ἀνήκουσιν εἰς ξένας Εὐρωπαϊκὰς Ἑταιρείας, αἵτινες πειθαναγκάζουσι τὴν Τουρκικὴν διοίκησιν νὰ ἐγκαταλείπῃ τὰς ἁμαξιτοὺς καὶ πραγματοποιῶσιν αὐταὶ κέρδη πλείονα ἐπὶ ζημίᾳ τοῦ τόπου.

Τὴν τακτικὴν ταύτην ἡ Τοπικὴ ἀγγλοκυβέρνησις ἐξέτεινε καὶ ἐπὶ τοὺς λιμένας τῆς Νήσου. Ἀρνεῖται ἐπιμόνως νὰ συνδέσῃ τὴν Λάρνακα μετὰ τῆς Λευκωσίας σιδηροδρομικῶς, οὐχὶ διότι ἀντιπολιτεύεται τὴν γείτονα πόλιν, (τοὐναντίον μάλιστα, ἂν ἤθελε ἡ Κυβέρνησις νὰ βλάψῃ τὴν Λάρνακα θὰ συνέδεε αὐτὴν μετὰ τῆς Λευκωσίας σιδηροδρομικῶς) ἀλλ' ἵνα συγκεντρωθῇ σὺν τῷ χρόνῳ, ὡς νομίζει, ἅπασα ἡ ναυτιλιακὴ καὶ λιμενικὴ κίνησις εἰς τὸν λιμένα Ἀμμοχώστου, διότι συνδέεται αὕτη μὲ τὸν «Ὀθέλλον» τοῦ δαιμονίου βρεττανοῦ Βάρδου καὶ μὲ τὰς μεσαιωνικὰς ἀναμνήσεις τῆς Ἀμμοχώστου.

Καὶ ἡ ἐπέκτασις τοῦ Σιδηροδρόμου πέρα τῆς Μόρφου εἰς Εὐρύχου ἀποφεύγει τὸν φυσικῶς ἀσφαλῆ καὶ γεωγραφικῶς προσφορώτατον λιμένα Καραβοστασίου τρεπομένη πρὸς τὸ κέντρον τῆς νήσου, ἐνῷ παρακάμπτει τὸν λιμένα τοῦτον εἰς ἀπόστασιν ὀλίγων μόνον μιλλίων· καὶ τοῦτο πάλιν ἵνα μὴ ὁ λιμὴν οὗτος εἰς τὴν ἀντίθετον ἀκτὴν τῆς Νήσου παραβλάψῃ τὸν τῆς Ἀμμοχώστου.

Ἐντούτοις ἐπιπόλαιον βλέμμα ἐπὶ τὸν χάρτην τῆς νήσου ἀποκαλύπτει τὴν κυβερνητικὴν ἀμβλυωπίαν καὶ δυστροπίαν. Εἰς τὰς ἀληθῶς πεπολιτισμένας χώρας τὰ μέσα τῆς συγκοινωνίας πολλαπλασιάζονται, πρὸς τοῖς σιδηροδρόμοις κατασκευαζομένων καὶ συντηρουμένων οὐ μόνον ἁμαξιτῶν ἀλλ' ἐσχάτως καὶ ὁδῶν διὰ τὴν κυκλοφορίαν αὐτοκινήτων καὶ συντηρουμένων ἢ καὶ ὀρυσσομένων διωρύχων, καὶ πᾶσα ἀκτὴ πρόσφορον παρέχουσα ὅρμον εἰς τὴν θαλασσίαν συγκοινωνίαν συνδέεται μετὰ τῆς ἐνδοτέρας χέρσου.

Ἐν Κύπρῳ ἡ σοφὴ καὶ περινοουστάτη κυβέρνησις ἐπιμένει νὰ ἐξαναγκάσῃ κοινότητας, μίλλια ὅλα ἀπεχούσας τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς, ὅπως ταξειδεύωσι δι' αὐτῆς καὶ τὰ προϊόντα των ἐξ ἀποστάσεως μιλλίων πολλῶν πολλάκις νὰ μεταφέρωσιν εἰς τὸν σιδηρόδρομον ἠναγκασμένοι πρὸς τοῦτο νὰ διατηρῶσιν ἁμάξας καὶ ὑποζύγια ἢ νὰ καταβάλλωσιν ἀγώγια διπλᾶ ὑπερβαίνοντα πολλαπλασίως τὰς δαπάνας τῆς μεταφορᾶς τούτων δι' ἁμαξῶν εἴτε εἰς τὰς ἐσωτερικὰς ἀγορὰς εἴτε εἰς τοὺς ἐγγυτέρους λιμένας.

Βάρβαρος, ἐπιεικῶς, δύναται νὰ χαρακτηρισθῇ ἡ τακτικὴ αὕτη, διότι μόνον ἡμιβάρβαρα καὶ ἡμιπεπολιτισμένα κράτη ὑπέρχονται τὸν ἐκβιασμὸν τοῦτον τῆς αὐθαιρέτου καὶ ἐπιζημίου ἐπιβαλῆς καὶ περιορισμοῦ τῆς συγκοινωνίας ἐναντίον παντὸς νόμου καὶ πάσης ἀρχῆς ἐμπορικῆς.

Ἡ τακτικὴ αὕτη εἶνε κακόβουλος, διότι οἱ ἐνδιαφερόμενοι φοβοῦνται τὴν ἐλάττωσιν τῶν προσόδων τοῦ σιδηροδρόμου, ἵνα μὴ ἐλαττωθῶσι καὶ αἱ παχεῖαι καὶ ὑπέρογκοι μισθοδοσίαι τοῦ κυανοαίμου προσωπικοῦ, ἀδιάφορον ἂν ἡ παραγωγὴ καὶ ἡ ἐμπορία τῆς Νήσου ζημιοῦνται ἀνυπολογίστως.

Εἰς τὰς ἀγροτικὰς κοινότητας πρέπει νὰ παρέχηται πᾶσα ἐφικτὴ εὐκολία συγκοινωνίας μετὰ τῶν κεντρικωτέρων ἀγορῶν καὶ λιμένων τῆς νήσου, ἵνα μεταφέρωσιν εὐχερῶς τὰ προϊόντα αὐτῶν καὶ ἐπικοινωνῶσι μετὰ τῶν μᾶλλον ἀνεπτυγμένων τάξεων προσκτῶμέναι πλείονα πεῖραν καὶ πλείονας γνώσεις περὶ τὰ ἔργα καὶ τὴν συμπεριφορὰν αὐτῶν περὶ τὰ κοινὰ καὶ δημόσια. Πολὺ ὠφελεῖς βεβαίως φωρώμεθα τοιαῦτα ἀξιοῦντες παρὰ κυβερνήσεως ξένης, ἥτις ἐν, μόνον ἔχει μέγιστον συμφέρον, τὴν πληρεστέραν ἐκμετάλλευσιν τῶν ἀποικιῶν καὶ τὴν ἀποτροπὴν τούτων ἀπὸ πάσης πολιτικῆς κινήσεως καὶ προόδου.

ΑΙ ΜΑΧΑΙ ΕΛΛΗΝΩΝ ΚΑΙ ΒΟΥΛΓΑΡΩΝ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΓΓΑΙΟΝ

Βουλγαρικοὶ ὑπολογισμοὶ ματαιούμενοι.

Εἰδικὴ ἐκ Θεσσαλονίκης ἀνταπόκρισις πρὸς τὸ ἀττικὸν «Π. Κράτος» εἰς στρατιωτικὸν κάλυμμον πάντως ὀφειλομένη διαφωτίζει τὰ συμβάντα μεταξὺ τῶν δύο ἀντιμετώπων συμμάχων(!) στρατῶν εἰς τὸ παλαίφατον Παγγαῖον ὄρος τῆς Α. Μακεδονίας.

«Οἱ σύμμαχοι Βούλγαροι διὰ μίαν ἔτι φορὰν ἐξεδήλωσαν τὰς διαθέσεις αὐτῶν. Συγκεντρώσαντες ἀπὸ ἡμερῶν μεγάλας δυνάμεις στρατοῦ ἐπετέθησαν προχθὲς 28 Ἀπριλίου κατὰ τῶν ἡμετέρων προφυλακῶν εἰς ὁλόκληρον τὸ μέτωπον τοῦ Παγγαίου, ἤτοι ἀπὸ τῆς βορειοδυτικῆς πλευρᾶς τοῦ Ἀγγίτου ποταμοῦ καὶ ἀπὸ τῆς ἀνατολικῆς πρὸς τὸ Ἐλευθεροχώριον. Αἱ ἐπιθέσεις ἐγένοντο μετὰ μεγάλων πεζικῶν δυνάμεων, πυροβολικοῦ καὶ ἱππικοῦ.

Πρὸς τὸν Ἀγγίτην ποταμὸν ἡ ἐπίθεσις διεξήχθη κυρίως πρὸς τὴν Βούλτισταν, μὲ τὸν καταφανῆ σκοπὸν ὅπως οἱ Βούλγαροι κυριεύσωσι τὴν ἐπὶ τοῦ Ἀγγίτου λιθίνην γεφυραν καὶ προελάσωσι πρὸς νότον, ἤτοι μέχρι τοῦ Ὄρφανο κειμένου παρὰ τὴν ἀκτὴν τοῦ Στρυμονικοῦ κόλπου, καὶ ἀποτελοῦντος τὴν κλεῖδα μεταξὺ ἄνω Παγγαίου καὶ Κάτω (Συμβόλου Ὄρους).

Ταυτοχρόνως ἡ ἐπίθεσις ἀπὸ Πραβίου πρὸς τὸ Ἐλευθεροχώριον ἐγένετο μετὰ δυνάμεων ἰσχυρῶν καὶ ὁρμητικότητος μὲ καταφανῆ σκοπὸν τῆς ἐκτοπίσεως ἡμῶν καὶ ἐκ τοῦ Κάτω Παγγαίου ἤτοι τοῦ Συμβόλου Ὄρους τοῦ διήκοντος πρὸς τὴν παραλίαν τοῦ Αἰγαίου ἀπὸ Καβάλλας μέχρι τοῦ Ὄρφανο.

Διὰ τῆς ἐπιτυχίας τῆς συνδιασμένης αὐτῆς ἐπιθέσεως ἡ ὁποία ὡς ἐκ τῶν ὑστέρων ἀποδεικνύεται προεμελετήθη προεσχεδιάσθη καὶ παρεσκευάσθη, οἱ Βούλγαροι ἐνόμισαν ὅτι εἶχον ἀσφαλῆ τὴν λύσιν τοῦ θεωρήματος. Ἡ ὑπερασπίζουσα τὸ Παγγαῖον Ἑλληνικὴ Μεραρχία θὰ ἀπεμονοῦτο ἐκεῖθεν τοῦ Στρυμόνος καὶ ἡ περιφέρεια ὁλόκληρος ἤθελε περιέλθει εἰς τὴν ἀσφαλῆ Βουλγαρικὴν κατοχήν.

—Αἱ βάσεις τῶν Βουλγαρ. ἐνεργειῶν.

Τὰ θετικὰ διδόμενα ἐπὶ τῶν ὁποίων βασίζονται οἱ Βούλγαροι εἶνε:

α') Ὅτι τὸ Παγγαῖον ἀποτελοῦν τὸ ἄκρον τῆς ἑλληνικῆς παρατάξεως ἀπέχει μακρὰν τῆς Θεσσαλονίκης καὶ αἱ μετ' αὐτοῦ δυσχερέστατα συγκοινωνίαι παρακωλύουσι τὴν ταχεῖαν ἀποστολὴν ἐπικουριῶν.

β') Ὅτι τὸ Παγγαῖον κεῖται πλησιέστατα τοῦ κέντρου τῶν στρατιωτικῶν συγκεντρώσεων τῶν Βουλγάρων αἵτινες δύνανται νὰ διεξάγωνται ταχύτατα διὰ τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς ἐν Δεδεαγάτς, καὶ ὅτι κατὰ συνέπειαν δύνανται νὰ διαθέσωσιν ἀσυγκρίτως ἰσχυροτέρας δυνάμεις τῶν Ἑλληνικῶν ὥστε νὰ καθίστανται ἀκαταγώνιστοι.

γ') Ὅτι χάρις εἰς τὴν πλεονεκτικὴν θέσιν των ἀπὸ στρατηγικῆς ἀπόψεως ἀρκεῖ μία ἐπίθεσις δι' ὑπερτριπλασίων δυνάμεων, ὅπως καταστῶσι κύριοι τοῦ Παγγαίου.

Διὰ τοῦτο πρὶν ἡ ἐπεκτείνωσι τὰς ἐνεργείας των οἱ Βούλγαροι ἐντεῦθεν τοῦ Στρυμῶνος ἐπιχειροῦσι τὴν κατοχὴν τοῦ Παγγαίου, ὡς πρῶτον στάδιον τοῦ ἀγῶνος των.

Διὰ τῆς κατοχῆς τοῦ Παγγαίου ἐξασφαλίζεται εἰς τοὺς Βουλγάρους τελείως ἡ σιδηροδρομικὴ συγκοινωνία ἀπὸ Δράμας εἰς Σέρρας, Δεμίρ-Ἰσάρ, Δοϋράνην μέχρι Κιλκισίου, ἐνῷ ὡς ἔχει σήμερον ἡ κατάστασις, ἡ πρὸς Δυσμὰς τῆς Δράμας σιδηροδρομικὴ συγκοινωνία καθίσταται προβληματικὴ, διότι κατέχοντες τὸ Παγγαῖον καὶ τὰς ὑπωρείας αὐτοῦ πρὸς τὸν Ἀγγίτην δεσπόζομεν τοῦ τμήματος τῆς γραμμῆς, ὅπερ διέρχεται διὰ τῶν στενῶν τοῦ Ἀγγίτου.

Λόγῳ λοιπὸν τῆς στρατηγικῆς σημασίας τοῦ Παγγαίου προβλέπεται ὅτι ὁ ἀγὼν αὐτοῦ, ἐν ᾗ περιπτώσει δὲν ἀναταλθῶσιν αἱ ἐχθροπραξίαι, θὰ προσλάβῃ μεγίστην ἔντασιν.

Λεπτομέρειαι περὶ τῆς ἐκβάσεως τῶν συναπτομένων μαχῶν πρὸς τὴν πλευρὰν τοῦ Ἀγγίτου καὶ πρὸς τὴν πλευρὰν τοῦ Ἐλευθεροχωρίου δὲν εἶνε εὔκολον νὰ γνωσθῶσι ταχέως λόγῳ τῶν μεγάλων ἀποστάσεων καὶ τῶν δυσχερειῶν τῶν συγκοινωνιῶν. Ἐλήφθησαν ὅμως πάντα τὰ μέτρα πρὸς ἀπόκρουσιν τῶν Βουλγαρικῶν ἐπιθέσεων. Ὁ ὑποστράτηγος κ. Μανουσογιαννάκης διοικεῖ τὸ τμῆμα τῆς στρατιᾶς Παγγαίου, ἐχων τὸ ἀρχηγεῖον του εἰς Τσάγεζι.

Ἐντεῦθεν τοῦ Στρυμόνος ἐπικρατεῖ ἡσυχία ἐκ μέρους τῶν Βουλγάρων. Οὐχ ἧττον αἱ συγκεντρωτικαὶ των κινήσεις ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σερρῶν Λιχοβάνης εἶνε ἐνδεικτικαὶ τῶν προθέσεών των.

—Αἱ συμπλοκαὶ ἐξακολουθοῦν.

Αἱ συμπλοκαὶ ἐξακολουθοῦσιν εἰς ὁλόκληρον τὸ μέτωπον τοῦ Παγγαίου μὲ ἐπιμονὴν καὶ ἔντασιν. Τὸ τηλεβόλον ἀντηχεῖ εἰς τὰς χαράδρας τοῦ Παγγαίου, ἤτοι εἰς τὸ Ἐλευθεροχώριον, εἰς τὴν ἀνατολικὴν πλευρὰν πρὸς τὸ Παλαιοχῶρι καὶ Νικήσανην, καὶ πρὸς τὴν βορειοδυτικὴν πλευρὰν τοῦ Ἀγγίτου πρὸς τὴν κώμην Βούλτσιστα.

Πρὶν ἢ ἐπιχειρήσωσιν οἱ Βούλγαροι νὰ ἐπιτεθῶσι κατὰ τοῦ Παγγαίου, ἐπετέθησαν καὶ ἐλεν τὴν ἑβδομάδα τοῦ Πάσχα κατὰ τῶν Ἑλληνικῶν πληθυσμῶν τῶν περιφερειῶν Ἀλιστράτης καὶ Δράμας. Τοιαῦται βανδαλικαὶ ἐπιθέσεις διεπράχθησαν κατὰ τῶν Ἑλληνικῶν πληθυσμῶν ὥστε ὑπερπατοῦσι πᾶν ὅριον φρίκης. Ὀκλαι ἐλεηλατήθησαν, περιουσίαι διηρπάγησαν. Ἑλληνικαὶ οἰκογένειαι ἠτιμάσθησαν. Τὸ Παγγαῖον ἐπληρώθη ἀπὸ πρόσφυγας Ἕλληνας ἐξ ὅλων τῶν Ἑλληνικῶν χωρίων.

—Αἱ συμπλοκαὶ ἔπαυσαν.

—Αἱ ἀπώλειαι ἑκατέρωθεν.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 30 Ἀπριλίου.—Εἰς τὸ Παγγαῖον ἐπικρατεῖ πλέον εἰρήνη. Μετὰ τὴν κατάπαυσιν τῶν μαχῶν συνηντήθησαν Ἕλληνες καὶ Βούλγαροι ἀξιωματικοὶ οἱ ὁποῖοι ἐξέφρασαν ἀμοιβαίως τὴν λύπην των διὰ τὰ συμβάντα καὶ ἐξεδήλωσαν ἑκατέρωθεν τὴν ἀνάγκην τῆς ἀποκαταστάσεως φιλικῶν σχέσεων μεταξὺ τῶν δύο στρατευμάτων, ἃς ἐπιβάλλουσιν οἱ συμμαχικοὶ δεσμοὶ ἵνα τοῦ λοιποῦ ἐπικρατήσῃ ἡ εἰρήνη.

Κατ' ἀπόφασιν τῶν ἐν Παγγαίῳ ἀρχηγείων τοῦ Ἑλληνικοῦ καὶ τοῦ Βουλγαρικοῦ συνέστη μικτὴ ἐπιτροπὴ ἐξ Ἑλλήνων καὶ Βουλγάρων ἀξιωματικῶν πρὸς τὸν σκοπὸν ὅπως μεταξὺ τῶν ἑκατέρωθεν προφυλακῶν καθορισθῇ εὐρυτάτη οὐδετέρα ζώνη ἣν νὰ μὴ ἔχωσι τὸ δικαίωμα νὰ ὑπερβαίνωσιν οὔτε οἱ μὲν οὔτε οἱ δέ.

Ἡ ἐπιτροπὴ ἤρξατο ἤδη τῶν σχετικῶν ἐργασιῶν της.

Αἱ ἀπώλειαι.

Τὰ ἀποτελέσματα τῶν συγκρούσεων, ἃς ἀνήγγειλα χθὲς ἐπιβεβαιοῦνται. Αἱ Βουλγαρικαὶ ἀπώλεια ὄντως ὑπερβαίνουσι τοὺς 250 μεταξὺ τῶν ὁποίων καταλέγονται 4 Βούλγαροι ἀξιωματικοί, καὶ 80 αἰχμάλωτοι.

Αἱ ἀπώλειαι τῶν ἡμετέρων συνίστανται εἰς 14 νεκροὺς καὶ 25 τραυματίας.

Τὸ Βουλγαρικὸν πυροβολικὸν, καθ' ἃ ἐκ τῶν ὑστέρων ἀποδεικνύεται, ἕνεκα τῆς ἐσφαλμένης ἐπισημάνσεως τῶν Ἑλληνικῶν θέσεων, ἔβαλλε κατὰ τοῦ προχωροῦντος πρὸς ἐπίθεσιν Βουλγαρικοῦ Πεζικοῦ, ἐκτεθέντος οὕτω μεταξὺ δύο πυρῶν.

Ἡ λύσσα, μεθ' ἧς οἱ ἡμέτεροι ἀπέκρουσαν τὰς ἐπιθέσεις τοῦ Βουλγαρικοῦ πεζικοῦ εἶνε ἀπερίγραπτος. Οἱ Βούλγαροι ἐφθασαν διὰ τῆς λόγχης μέχρι τῶν Ἑλληνικῶν γραμμῶν, καὶ διὰ τῆς λόγχης ἀπεκρούσθησαν. Εὑρέθησαν νεκροὶ καὶ ἀμοιβαίως λογχισθέντες εἷς Ἕλλην καὶ εἷς Βούλγαρος στρατιώτης, καὶ τοὺς ἀπέσπασαν τὰς λόγχας.

Χθὲς τὴν ἑσπέραν οὐδεὶς βούλγαρος ἀξιωματικὸς ἐνεφανίσθη εἰς τὰ κέντρα τῆς Θεσσαλονίκης, ἐνῷ προχθὲς ἐπὶ τῇ ψευδεῖ διαδόσει ὅτι τὰ Βουλγαρικὰ στρατεύματα καταδιώκουσι τοὺς Ἕλληνας πρὸς τὴν θάλασσαν, ἀγερώχως καὶ ἐπιδεικτικῶς συνέκρουον τὰ ποτήρια τοῦ ζύθου καὶ ἐπανηγύριζον τὴν . . . νίκην των!

ΑΛΛΑΙ ΣΧΕΤΙΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

Ἀνακοίνωσις τοῦ γραφείου τοῦ τύπου.

Τὸ ἐν Θεσσαλονίκῃ γραφεῖον τοῦ τύπου δι' ἐπισήμου ἀνακοινωθέντος ἐπεβεβαίωσε τὰς παρὰ τὸ Παγγαῖον ὄρος ἑλληνοβουλγαρικὰς συμπλοκὰς καὶ τὴν κατάπαυσιν αὐτῶν. τὴν πρωΐαν τοῦ Σαββάτου.

ΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ ΤΩΝ «ΤΑΙΜΣ»

Καὶ εἰς τοὺς Λονδινείους «Καιροὺς» ἐτηλεγράφησαν ἐκ Θεσσαλονίκης τὰ τῶν Ἑλληνοβουλγαρικῶν συγκρούσεων εἰς τὸ Παγγαῖον, καίτοι τονίζεται ἐν ἀρχῇ ἡ ἔλλειψις λεπτομερειῶν.

Κατὰ τὸν ἀνταποκριτήν, ἡ σύγκρουσις εἰς τὰς Ἐλευθερὰς ἤρξατο τὴν Παρασκευὴν πρωΐ καὶ ἐξηκολούθησε μέχρι τοῦ λυκόφωτος. Τὴν ἐπιοῦσαν, Σάββατον δηλ. οἱ Βούλγαροι ὕψωσαν σημαίαν λευκὴν, ἵνα περισυλλέξωσι τοὺς νεκροὺς οἵτινες δὲν ἦσαν ὀλίγοι.

Αἱ Ἑλληνικαὶ ἀπώλειαι περιορίζονται εἰς πεντηκοντάδα τραυματιῶν. Οἱ Βούλγαροι λέγεται ὅτι εἶχον ἐν ὅλῳ κατὰ τὴν μάχην ταύτην 300 νεκροὺς καὶ τραυματίας ἐν οἷς καὶ 4 ἀξιωματικούς.

ΑΠΕΓΝΩΣΜΕΝΗ ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΙΣ

Ἡ σύνταξις τῆς «Φωνῆς τῆς Κύπρου» φαίνεται παραξάλη παθοῦσα ἐν αὐτῇ ἔτι τῇ ἀρχῇ τῆς συζητήσεως ἣ προαισθανομένη καὶ προβλέπουσα τὴν περαιτέρω ἐξέλιξιν αὐτῆς προσποιεῖται, ὡς οἱ ἔνοχοι ἐκεῖνοι, οἵτινες οὐδὲν ἄλλο μέσον ὑπερασπίσεως ἔχοντες ὑποκρίνονται παραφροσύνην ἵνα ἐπιτύχωσι τὸ εὐεργέτημα τοῦ ἀκαταλογίστου.

Ἀποφεύγει τὸ τρίτον ἤδη νὰ ἀπαντήσῃ εἰς ἁπλούστατον ἐρώτημα τόδε! **«Ἂν ἐσέγγισεν ἢ τέ ἔγραψεν ἐπὶ τῷ διορισμῷ τοῦ κ. Ζαρτίν τῷ 1910;»** καὶ ἀποφεύγει ἐπιμόνως νὰ ἐπαναλάβῃ ὅ,τι ἔχει ἤδη γραφῇ ἐν τῇ «Φωνῇ τῆς Κύπρου» περὶ τούτου, διότι εἶνε βέβαιον ὅτι κατὰ τὴν συνήθειαν τῆς ἐφημερίδος ταύτης θὰ ἀνέγραφε τὸν διορισμὸν μετ' ἐγκωμίων ἅτινα ἐπιδιωκόμενα εἰς πάντα Ἄγγλον ὑπάλληλον καὶ τοῦ κόπου τούτου θὰ ἀπηλλάσσομεν αὐτὴν ἂν εἴχομεν τὴν σειρὰν τῶν φύλλων τοῦ ἔτους ἐκείνου.

Ἐντούτοις ἡ σιγὴ ἡμῶν περὶ τοῦ διορισμοῦ τοῦ κ. Ζαρτὶν καταδικάζεται ὡς ἔγκλημα καθοσιώσεως καὶ δὲν ἐπιτρέπεται ἡμῖν ἡ δικαιολογία τῆς ἀπουσίας, διότι καὶ ἡ μνεία τῆς ἀπουσίας ἐκείνης χαρακτηρίζεται ὑπὸ τῆς «Φωνῆς» ὡς ἐπιδεικτίασις καὶ κομπασμός (!) καὶ εἰς τὸ ἐρώτημα ἡμῶν τοῦτο ἀντὶ ἀπαντήσεως σωρεύει φράσεις καὶ λέξεις ἀσυναρτήτους, ὑβριστικὰς καὶ συκοφαντικάς, καταιτιωμένη τῆς ἐπικρίσεως ἡμῶν, ἥτις περιορίζεται αὐστηρῶς εἰς κοσμίαν καὶ εὐπρεπῆ συζήτησιν καὶ ὁ ἀμφιβάλλων δύναται νὰ παραβάλῃ τὰς δύο ἀντιθέτους ἀρθογραφίας τῆς συζητήσεως.

Ἐπαναλαμβάνει ἡ σύνταξις τῆς «Φωνῆς τῆς Κύπρου» τὰς συνήθεις ὕβρεις καὶ συκοφαντίας τῆς **ἀγγλοσκωτολεβαντινικῆς** κλίκας κατὰ πάσης ἐνεργείας καὶ πράξεως πατριωτικῆς τῶν νησιωτῶν, διότι εἶνε βέβαιον ὅτι τὰς ἐμπνεύσεις καὶ ὑπαγορεύσεις τῆς πορείας αὐτῆς λαμβάνει ἀπὸ τῆς **κλίκας** ταύτης.

Προὐκαλέσαμεν αὐτὴν νὰ εἴπῃ τίνα θέλει λογοδοσίαν παρ' ἡμῶν ἐπὶ τῶν ἐράνων οἵτινες εἶνε ἔργον ἁπάσης τῆς Νήσου καὶ τίνα ἔχει νὰ διατυπώσῃ ὡρισμένην κατηγορίαν, ἐξ ἧς ἐκείνων αἵτινες χαλκεύονται εἰς τὰ συνέργεῖα τῆς προμνησθείσης κλίκας, καὶ **ἀπαντᾷ δι' ἀοριστολογιῶν.**

Ἡ λογοδοσία τοῦ Πατριωτικοῦ Ὁμίλου εἶνε ἐκτεθειμένη εἰς τὰς ἐγκαίρως τότε ἀνταποκρίσεις τοῦ **«περιοδεύοντος»** καὶ, ἂν ἐπεχειροῦμεν νὰ σύνεχίσωμεν ἐπὶ τοῦ Ὁμίλου τὸ ἔργον λογοδοτοῦντες, πῶς θὰ ἐχαρακτηριζόμεθα ὑπὸ τῆς περιέργου συντάξεως, ἀφοῦ ἡ μνεία μόνον τῆς ἀπουσίας ἡμῶν χαρακτηρίζεται ὑπ' αὐτῆς ὡς ἐπιδεικτισμὸς καὶ κομπασμός; Ἐντούτοις προκαλοῦμεν πάλιν τὴν σύνταξιν τῆς «Φωνῆς» νὰ εἴπῃ τίνα ἀξιοῖ λογοδοσίαν περὶ τῶν ἐράνων καὶ ἀναλαμβάνομεν τὴν ὑποχρέωσιν νὰ λογοδοτήσωμεν ἀρχόμενοι μάλιστα ἀπὸ τῆς πόλεως Κυρηνείας, ὅπου καὶ αὐτὴ προσήνεγκε τὸν πρῶτον ἔρανον.

Προσπαθεῖ νὰ καταστήσῃ τὴν συζήτησιν μικρολόγον καὶ παιδαριώδη τὸ μὲν περιορίζουσα ταύτην εἰς τὴν σκιὰν τοῦ διορισμοῦ τοῦ κ. Ζαρτίν, ἐνῷ πρόκειται περὶ τῆς πορείας καὶ πολιτείας μιᾶς ἑλληνοφώνου ἐφημερίδος, ἧς ἡ σύνταξις περιῆλθεν ἀπὸ τὴν ἀμεσον ἐπίδρασιν προσώπων ξένων καὶ μάλιστα ἐχθρικῶν πρὸς τὰ εὐγενέστατα ἰδεώδη τῶν νησιωτῶν. Φειδόμενοι τοῦ χώρου τοῦ «Κυπριακοῦ Φύλακος» δὲν ἠδυνήθημεν νὰ ἐπεκταθῶμεν ἔτι εἰς τὰς γνωστὰς ἄλλως τε ἀποκαλύψεις, καὶ ἠναγκάσθημεν νὰ κατατρίψωμεν τὸν διαθέσιμον χῶρον εἰς μικρὰ καὶ ἐπουσιώδη ἀλλὰ χαρακτηριστικὰ καὶ πειστικὰ τεκμήρια τῆς πολιτείας τῆς ἐν λόγῳ ἐφημερίδος.

ΠΡΟΧΕΙΡΟΣ ΔΙΑΓΝΩΣΙΣ

Ὡς πρόχειρον διάγνωσιν τῶν διαθέσεων καὶ προθέσεων τῆς συντάξεως τῆς «Φωνῆς» ἔσω καὶ τὸ πρόσφατον τόδε:

Μετέβη ἡ σύνταξις τῆς ἐφημερίδος ταύτης ὡς ἑδημοσιεύσεν, εἰς τὸ Π. Γυμνάσιον καὶ τὸ Ἐκπαιδευτικὸν τοῦτο Κατάστημα εἶνε εὐρύτατον καὶ πολυμερέστατον τόν τε χῶρον καὶ τὴν λειτουργίαν του. Ἡ σύνταξις τῆς «Φωνῆς» ἐντούτοις φαίνεται ἅτι μετέβη ἐκεῖ οὐχὶ ὑπὸ τὴν ἰδιότητα Ἕλληνος δημοσιογράφου καὶ Ἕλληνος πολίτου, ἀλλ' ὑπὸ τὴν τοῦ διδασκάλου τῆς Σχολῆς Νιοῦχαμ, καὶ μετὰ ἐξεζητημένης ἐρεύνης διέκρινε τὰς ἡμιμορωμένας καὶ δυσδιακρίτους σφραγίδας ἐπὶ τῆς βι

ΚΥΠΡΙΑΚΑ

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Μετὰ τὰς συμπληρωματικὰς πιστώσεις καὶ τὸν εἰδικὸν προϋπολογισμὸν τῶν δηθὲν περισσευμάτων τὸ Νομοθετ. Συμβούλιον ἐπελήφθη τῆς συζητήσεως διαφόρων Νομοσχεδίων, ὧν σπουδαιότατον εἶνε τὸ «Περὶ βαθμιαίου ἀποκλεισμοῦ τῶν αἰγῶν», ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐγένετο μακρὰ συζήτησις καὶ διέστησαν αἱ γνῶμαι μεταξὺ τῶν αἱρετῶν μελῶν.

Ἐν τέλει τὸ Νομοσχέδιον τοῦτο παρεπέμφθη εἰς Ὑπεπιτροπὴν ἀποτελουμένην ἐκ τοῦ Ἀρχιγραμματέως, τοῦ Δασάρχου καὶ τῶν κ. κ. Π. Κωνσταντινίδου, Ἰ. Κυριακίδου, Ἰ. Οἰκονομίδου καὶ Ἐγιούπ βέη.

Ἀσήμαντον Νομοσχέδιον τὸ «Περὶ προστασίας τῶν διαδίκων» δι' οὗ ἀπαγορεύεται ἡ μεσολάβησις μεσιτῶν μεταξὺ δικηγόρων καὶ διαδίκων προυκάλεσε ζωηρὰν συζήτησιν ὡς ἐνέχον προσωπικὸν χαρακτῆρα, καὶ ἐν τέλει κατὰ πλεονοψηφίαν ἐπιψηφισθὲν εἰς α' ἀνάγνωσιν παρεπέμφθη εἰς ὑπεπιτροπήν. Νομοσχέδιον προνοοῦν περὶ τῆς ἀσφαλείας τῶν θεατῶν ἐν θεάτρῳ εἰσήχθη παρὰ τοῦ κ. Δικηγ. τοῦ Στέμματος καὶ ἐπιψηφίσθη εἰς γ' ἀνάγνωσιν κατὰ πλειονοψηφίαν.

Ἐπεψηφίσθη τὸ Νομοσχέδιον περὶ τῶν ἁρμοδίων προσώπων καὶ τῆς ἐξουσιοδοτήσεως αὐτῶν παρὰ τῶν Δικ. Γραφείων ὅπως λαμβάνωσι τὰ ζητούμενα ἀντίγραφα καὶ ἄλλας διεξάγωσιν ὑποθέσεις μετὰ τοῦ Κτηματολ. Γραφείου.

Εἰσήχθη ἀπὸ τῆς προχθὲς καὶ συνεζητήθη Νομοσχέδιον διακανονίζον τὴν ἐγκατάστασιν Ἀσυρμάτου Τηλεγράφου ἐν Κύπρῳ.

Τὸ περὶ πλατύνσεως τῶν ἐπισώστρων τῶν ἁμαξῶν νομοσχέδιον παρεπέμφθη εἰς ὑπεπιτροπήν.

ΤΑ ΔΑΣΗ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΚΑΤΟΧΗΝ

Ἐν τῇ Λονδινείᾳ «*Near East*» τῆς 26)9 Μαΐου ἐδημοσιεύθη ἡ ἑπομένη ἀνταπόκρισις:

«Πρό τινων ἑβδομάδων ἔσχον συνέντευξιν μετὰ τοῦ κ. **Παύλου Ματῶν.** Ἐπιθεωρητοῦ τῶν Δασῶν, τοῦ διακεκριμένου γάλλου δασολόγου καὶ φυσιοδίφου, ὅστις, ἐν ἡλικίᾳ 25 ἐτῶν, κατηνάλωσε δύο ἔτη ἐν Κύπρῳ, καὶ διωρίσθη παρὰ τῆς Βρεττανικῆς Κυβερνήσεως ὅπως διοργανώσῃ τὴν δασονομικὴν ὑπηρεσίαν ἐν Κύπρῳ. Οὐδεὶς τῶν βοηθῶν τοῦ κ. Ματῶν εἶχε τεχνικήν τινα γνῶσιν. Ἡ μεγαλειτέρα ὅμως δυσκολία ἦτο ἡ ἔλλειψις καταλλήλου χάρτου τῆς Κύπρου. Δὲν ὑπῆρχον ὁδοί, πλὴν τῆς μεταξὺ Λευκωσίας—Λάρνακος καὶ Ἀμμοχώστου καὶ ὁ Λόρδος Κίτσενερ μόλις εἶχεν ἀρχίσῃ τὴν χωρομέτρησιν.

Ὁ πυρετὸς ἦτο φαίνεται ἐπικρατέστερος εἰς τὰς ἡμέρας ἐκείνας ἢ σήμερον, καὶ ὁ κ. Ματῶν αὐτὸς ὑπέφερεν ἐξ αὐτοῦ ἐπὶ δεκαπέντε ἔτη μετὰ τὴν ἐκ τῆς νήσου ἀναχώρησίν του. Ἵνα κατάστῃσῃ τὴν χώραν ὑγιεινοτέραν ἐζήτησεν ὅπως φυτεύσῃ τὴν τάφρον δι' εὐκαλύπτων.

Καθόδου δύναται νὰ κρίνῃ ἀπὸ προσφάτων ἐκθέσεων ὁ κ. Ματῶν θεωρεῖ ὅτι τὰ δάση τῆς Κύπρου δὲν ἐπέδειξαν ἐπαισθητὴν καὶ ἀξιοσημείωτον βελτίωσιν κατὰ τὰ διαρρεύσαντα τριάκοντα ἔτη. Παρόμοια δάση ἐν Πρόβηγκίᾳ τῆς μεσημβρινῆς Γαλλίας, ὅπου τὸ κλίμα εἶνε πολὺ ὅμοιον, ὁλοσχερῶς μετεμορφώθησαν κατὰ τὴν αὐτὴν περίοδον. Εἰς πολλοὺς τόπους τὰ δάση ἦσαν εἰς τοὺς χρόνους του πλήρη νέων εὐρώστων φυτῶν, ἅτινα ὑπισχνοῦντο πολὺ διὰ τὸ μέλλον.

Τὸ σφάλμα, κατὰ τὸν κ. Ματῶν, δὲν εἶνε τῶν δασονομικῶν ἀρχῶν, ἀλλ' ὀφείλεται εἰς τὰς αἶγας.

Ὁ φυσιοδίφης ἀναφέρει δύο παροιμίας περὶ τῶν ζώων τούτων: «**ἡ αἶξ εἶνε ἡ ἀγελὰς τοῦ πτωχοῦ**» καὶ «**ἡ αἶξ εἶνε ἡ περιουσία τοῦ πτωχοῦ καὶ ἡ καταστροφὴ τοῦ ἰδιοκτήτου.**» Ἡ πρώτη αἰτήσις ἡ γενομένη ὑπὸ νωθροῦ ἐνοικιαστοῦ ἐν Προβηγκίᾳ ἦτο ὅπως ἔχῃ τὴν ἄδειαν νὰ διατηρῇ αἶγας. Ἕκαστον σελλίνιον τὸ ὁποῖον ἀποδίδει ἡ αἶξ εἰς τὸν χωρικὸν στοιχίζει δέκα εἰς τὴν Κυβέρνησιν.

Κατὰ τοὺς πρώτους χρόνους τῆς κατοχῆς, ἔμποροι ἐν Κύπρῳ μετέφερον πολυάριθμα ποίμνια αἰγῶν ἐκ Καραμανίας εἰς Αἴγυπτον.

Ἀπεβιβάσθησαν εἰς Κυρήνειαν καὶ ἐφορτώθησαν πάλιν εἰς Λεμεσὸν, διαδραμοῦσαι ὁλόκληρον τὸ πλάτος τῆς νήσου ὡς σμῆνος ἀκρίδων.

Ἡ τακτικὴ αὕτη κατηργήθη διὰ διατάγματος τοῦ Ἀρμοστοῦ Σιρ Ρ. Βίδδωλφ. Ἡ αἶξ εἶνε ἡ πραγματικὴ αἰτία τῆς πενίας, ἥτις προβάλλεται ὡς πρόφασις διὰ τὴν διατήρησιν τῶν αἰγῶν καὶ εἶνε ἀνωφελὲς νὰ γίνωνται νέαι φυτεῖαι ἐφόσον δὲν προστατεύονται ἀπὸ τῶν αἰγῶν.

Ἡ τουρκικὴ διαχείρισις τῶν δασῶν φαίνεται ὅτι ἦτο ἀνεξέλεγκτος ἐρήμωσις. Τὰ δάση ἦσαν πλήρη δένδρων πεπτωκότων ὧν αἱ κορυφαὶ προεῖχον ἀνὰ τὰς ἀτραπούς, ἀναγκάζουσαι τοὺς διαβάτας νὰ ἀριππεύωσιν. Κατὰ τὰ δύο ἔτη τῆς διαμονῆς του ἐν Κύπρῳ ὁ κ. Ματῶν ἠδυνήθη νὰ χορηγήσῃ ἱκανὴν ξυλείαν διὰ οἰκοδομικὰς καὶ γεωργικὰς ἀνάγκας χρησιμοποιῶν τὰ κεκομμένα ἐκ προτέρων δένδρα.

Μία τῶν αἰτιῶν τῆς καταστροφῆς τῶν δασῶν παρὰ τὸν Μαχαιρᾶ, τὴν Λεύκαν καὶ τὸν Κύκκον ἦτο ἡ παρασκευὴ πίσσης εἰς κλιβάνους κατ' ἀρχαίαν μέθοδους.

Ἡ Μονὴ Κύκκου ἐξηκολούθησε τὴν τακτικὴν ταύτην ἀτιμωρητεὶ κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τῆς Βρεττανικῆς κατοχῆς καὶ εἰς τοῦτο ὀφείλεται ἡ ἀπεφιλωμένη ζώνη μεταξὺ τοῦ τῆς Μονῆς καὶ τοῦ Τρωόδους δάσους. Ὁ κ. Ματῶν συνήντησέ ποτε συνοδείαν ἓξ ἡμιόνων φορωμένων πίσσαν καὶ προερχομένων ἐκ τῆς Μονῆς.

Ὁ Ἡγούμενος ἀπειληθεὶς διὰ φυλακίσεως, ὡμολόγησεν ὅτι ἀνῆκον εἰς αὐτὸν καὶ τῷ ἐπεβλήθη πρόστιμον βαρύ. Εἰς ἄλλην περίστασιν ἠδυνήθη νὰ σώσῃ τὰ ἐκ κέδρων δάσος παρὰ τὴν Μονὴν ἀπὸ πυρκαϊᾶς. Οἱ χωρικοὶ δὲν ἤθελον νὰ βοηθήσωσιν αὐτὸν, ἀλλὰ μετῆλθε βοερικὰς μεθόδους πειθοῦς, καὶ τὸ πῦρ ἐσταμάτησεν 100 ὑάρδας μακρὰν τῶν κέδρων.

DOUCLAS HAMILTON.

ΔΙΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΑΙ

Ἡ ἐπανεκτίμησις.

Ἡ κατὰ τῆς Ἐπανεκτιμήσεως Λευκωσίας ἀπόφασις τοῦ Ἐπαρχιακοῦ Δικαστηρίου, ὡς μὴ γενομένης συνῳδὰ τῷ σχετικῷ Νόμῳ ἐπεκυρώθη ὑπὸ τοῦ Ἐφετείου τῷ π. Σαββάτῳ, δι' ὃ καὶ ἀνεστάλη ἡ εἴσπραξις τοῦ κτηματικοῦ φόρου κατὰ τὴν ἐπανεκτίμησιν ταύτην.

Τὰ ὑδραγωγεῖα Λευκωσίας.

Τῇ π. Τρίτῃ ἐπανελήφθη ἡ διαδικασία ἐπὶ τῆς ἀπαιτήσεως κυριότητος τοῦ Ἐβκὰφ ἐπὶ τῶν ὑδραγωγείων τῆς Λευκωσίας Σιλιχτὰρ καὶ Ἀβὰπ-Ἀχμέτ.

ΤΟ ΕΘΝΙΚΟΝ ΛΑΧΕΙΟΝ

Κατὰ τὴν γενομένην τῇ π. Κυριακῇ ἐν Ἀθήναις κλήρωσιν τοῦ Λαχείου ὑπὲρ τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου καὶ τῶν Ἀρχαιοτήτων ἐκέρδησαν οἱ ἀριθμοὶ 37,090 καὶ 68,931.

ΕΚΡΥΘΜΟΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑ

Κύπριοι ταξειδιῶται ἐπανελθόντες ἐκ τῆς ἀπέναντι τουρκικῆς χώρας περιστάνουσιν ὡς πολὺ ἔκριθμον καὶ ἐπισφαλῆ τὴν δημοσίαν ἀσφάλειαν καὶ τάξιν.

Ἐν Ἀδάνοις εἶχε μελετηθῇ καὶ παρασκευασθῇ νέα σφαγὴ πρὸς διαπαγὼν καὶ λεπλασίαν, ἀπεσοβήθη δὲ ὁ κίνδυνος διὰ τῆς ἀνόδου ἐκεῖσε ἐκ Μερσίνας ξένων ναυτικῶν ἀγημάτων. Ἐν Ἀλεξανδρέττᾳ τῇ π. ἑβδομάδι ἐγένοντο χαρακτηριστικὴ λιτσεία καὶ φόνοι.

Πολυάριθμοι, ἄγνωστον πόσοι, συνεκρότησαν ἔνοπλον συμμορίαν καὶ ἐπολιόρκησαν τὰς κατασκηνώσεις τῶν ἔργατῶν τοῦ σιδηροδρόμου ἀπειλοῦντες θάνατον κατὰ παντὸς ὅστις ἤθελεν ἀντιστῇ. Εἰσῆλθον βίᾳ εἰς παράπηγμα ἐν ᾧ διέμενον δύο γερμανοὶ μηχανικοὶ καὶ δύο χριστιανοὶ πληρωταί, οἵτινες εἶχον μεθ' ἑαυτῶν περὶ τὰς 960 τ. λ. ἵνα πληρώσωσι τῇ ἐπαύριον τοὺς ἐργάτας.

Ἀφήρεσαν τὰ χρήματα πάντα καὶ εἶτα ἐφόνευσαν τοὺς πληρωτὰς καὶ τὸν ἕτερον γερμανὸν, τοῦ ἑτέρου ωωθέντος διὰ τῆς ἑτοιμότητός του, ὅστις ἀπέσβεσε τὸν λαμπτῆρα καὶ ἐκρύβη ἀθέατος ἐντὸς σωροῦ ἀχύρων.

Μικρα Χρονικα

Η ΤΩΝ ΓΑΡΑΓΩΓΕΙΩΝ δίκη τοῦ Ἐφκὰφ κατὰ τοῦ Δημαρχείου Λευκωσίας ἐξηκολούθησε καὶ χθὲς, φαίνεται δὲ ὅτι θὰ καταναλώσῃ πολλὰς ἀκόμη συνεδρίας διὰ τὴν ἄκραν σοβαρότητα τῆς ὑποθέσεως.

ΜΕΤΕΣΤΗ πρὸς Κύριον χριστιανικωτάτη καὶ σεβαστὴ πρεσβύτις ἡ ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΠΑΠΑ ΠΙΧΑΗΛ πρεσβύτερα τοῦ μακαρίτου Οἰκονόμου Φανερωμένης εὐτυχήσασα νὰ ἴδῃ κάλλιστα ἀποκατεστημένα τὰ τέκνα αὐτῆς ἅτινα καὶ χριστιανικώτατα ἐξέθρεψε καὶ ἑλληνοπρεπῶς ἐξεπαίδευσε.

Τοὺς τεθλιμμένους τέκνους καὶ ἐγκόνους εὐχόμεθα ἴσιν μακροβιότητα, καὶ τῇ μετατάξει τὴν αἰωνίαν μακαριότητα.

◆◆◆

ΔΙΑ τοῦ συμβατικοῦ ἀφίκετο ὁ ἐν Μαγκεστρίᾳ εὐδοκίμως ἐμπορευόμενος συμπολίτης ἡμῶν κ. Χρύσανθος Μιχαηλίδης γενόμενος ἀσπαστῶς δεκτὸς παρὰ τῶν συγγενῶν καὶ γνωρίμων του.

◆◆◆

ΕΙΣ ΦΑΛΜΟΥΔΙ τῆς Ὀρεινῆς ἀπεβίωσεν ὁ Χ" ΓΕΩΡΓΗΣ Χ" ΛΟΙΖΗ ἐν ἀκμαίᾳ ἡλικίᾳ 52 ἐτῶν γενόμενος ἐκ τῶν προκρίτων τοῦ χωρίου καὶ τιμώμενος παρὰ πάντων ὅτι καὶ τὴν κοινότητα εὐηργέτησε καὶ τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ χωρίου ἐβοήθησε. Διὰ ταῦτα ἐπὶ τῆς σοροῦ του κατετέθησαν διὰ τῆς καλλίστης διδασκαλίσσης Δίδος ΚΑΛΛΙΟΠΗΣ ΜΕΛΑΝΙΔΟΥ στέφανοι παρὰ τῆς Κοινότητος, τῆς Ἐκκλησίας, τοῦ Σχολείου καὶ τῆς θρηνούσης οἰκογενείας του, προσέπεμψε δὲ πανδημεὶ μέχρι τοῦ τάφου αὐτοῦ.

◆◆◆

ΕΠΙΜΕΛΗΣ καὶ προσδευτικὸς νέος ὁ κ. ΜΙΧΑΗΛ ΑΒΡΑΜΙΔΗΣ ῥάπτης, ἀναχωρεῖ σήμερον εἰς Ἀθήνας ἵνα τελειοποιηθῇ ἐν τῇ τέχνῃ τοῦ πολλὴν ὑπιάχνουμενος εὐδοκίμησιν.

◆◆◆

ΠΑΝΗΡΗΣ ΗΜΕΡΩΝ μετέστη πρὸς Κύριον ὁ χριστιανικώτατος καὶ εὐλαβέστατος Ἀρχιμανδρίτης τῆς Ἱ. Μονῆς Μαχαιρᾶ ΦΙΛΟΘΕΟΣ ἀθλήσας εὐσεβῶς τὸν ἀγῶνα τοῦ μοναχικοῦ βίου καὶ ἀξιοδόμενος τῆς ἐν Κυρίῳ αἰωνίας ἀναπαύσεως.

◆◆◆

Η ΜΟΥΣΟΥΛΜΑΝΙΚΗ Κοινότης Λευκωσίας ἐκθέουσα τῇ π. Τρίτῃ ἀποβιώσαντα τὸν μέλις ὑπὸ-αὐτῆς ταχθέντα πάρεδρον Μωαμεθανὸν Δικαστὴν Ἀττὰ βέην, ἐκπληρώσαντα πάντοτε τὰ δικαστικὰ καθήκοντά του μετ' εὐσυνειδησίας καὶ πλήρους ἀμεροληψίας φυλετικῆς ἢ θρησκευτικῆς.

ΝΕΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ "ΚΗΡΥΞ"

Ἐν Λεμεσῷ ἐξεδόθη νέα ἐφημερὶς ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν

«ΚΗΡΥΞ»

εἰς μέγα σχῆμα λίαν φιλοκάλως τετυπωμένη καὶ διευθυνομένη ὑπὸ τοῦ κ. **Κλεοβ. Ι. Μυριανθοπούλου.**

Εὐχόμεθα τὴν εὐόδωσιν τοῦ προγράμματος αὐτῆς καὶ πᾶσαν εὐδοκίμησιν.

ΠΑΓΚΥΠΡΙΟΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ

Πρὸς τοὺς Διδασκάλους τῆς Κύπρου.

Ἡ ἐπιτροπεία τοῦ Παγκυπρίου Διδασκαλικοῦ Συνδέσμου ἐπιθυμοῦσα ὅπως ἔχῃ μεμορφωμένην γνώμην ἐπὶ τοῦ ὡρολογίου πραγράμματος τῶν μονοδιδασκάλων σχολείων τῆς Κύπρου, ἀπευθύνει πρὸς τοὺς διδασκάλους τῆς νήσου τὰς κάτωθι ἐρωτήσεις καὶ παρακαλεῖ αὐτοὺς νὰ ἀπαντήσωσι τοὐλάχιστον ἐντὸς εἰκοσαημέρου ἀπὸ σήμερον, ὅσον τὸ δυνατὸν συντόμως.

Α'.—Προκειμένου τὰ μονοδιδάσκαλα σχολεῖα νὰ παραμείνωσι κατὰ τὴν ἐπικρατοῦσαν γνώμην ἑξατάξια, τὸ ἰσχῦον ὡρολόγιον πρόγραμμα εἶναι κατάλληλον ἢ ὄχι;

Β'.—Θεωροῦσι τὸ ἐριζόμενον ἡμιώριον πρὸς διεξαγωγὴν τῆς διδασκαλίας ἐπαρκὲς ἢ ὄχι;

Γ'.—Ποῖαι ἀτελείας παρετήρησαν ἐν αὐτῷ;

Δ'.—Ποῖαι μεταβολὰς ἐν αὐτῷ θεωροῦσιν ἀναγκαίας;

Αἱ ἀπαντήσεις δέον νὰ ἀπευθύνωνται πρὸς τὸν γραμματέα τοῦ Συνδέσμου κ. Ἀθαν. Ι. Παπαϊωάννου εἰς Λευκωσίαν.

Ἐν Λευκωσίᾳ τῇ 7 Μαΐου 1913.

(ΕΚ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΕΙΑΣ ΤΟΥ Π. Δ. ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ).

ΔΗΛΩΣΙΣ

Ἀπερχόμενοι εἰς Ρωσσίαν χάριν διευθετήσεως τῶν αὐτόθι ὑποθέσεων τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Μονῆς δηλοῦμεν ὅτι κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἐκ Κύπρου ἀπουσίας ἡμῶν τά τῆς Μονῆς θέλει ἰδύνει τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἀποτελούμενον ἐκ τῶν ἀδελφῶν Κυπριανοῦ, Νεοφύτου, Φωτίου καὶ Ἀθανασίου Ἱερομονάχων.

Μετοχίῳ Κύκκου

8. 5. 1913

† Ο ΗΓΟΥΜΕΝΟΣ ΚΥΚΚΟΥ ΚΛΕΟΠΑΣ

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ "Η ΕΛΠΙΣ,,

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΖΕΡΒΟΥΔΑΚΗ

Λεπτουργοῦ.

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ (ΚΥΠΡΟΥ)

Νέον Ἄνοιγμα—Παρὰ τὸ Καφενεῖον Χατζηζάββα.

Κατασκευάζονται παντὸς εἴδους ἐπιπλα, ἐκκλησιαστικὰ εἰκονοστάσια καὶ ἄλλα, παντὸς ρυθμοῦ, ἐκ ξυλείας πάντοτε ἐκλεκτῆς μὲ τέχνην ἀπαράμιλλον καὶ στερεότητα ἠγγυημένην.

ΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

—Βουλή.

Τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον ἀπεφάσισεν ὅπως ἡ Βουλὴ συγκληθῇ διὰ τὴν μεταπροσεχῆ Τετάρτην.

—Ἡ τέλεσις τῶν Ὀλυμπιακῶν Ἀγώνων.

Κατόπιν συνεννοήσεως μετὰ τῆς Ὀλυμπιακῆς Ἐπιτροπῆς, ἐλήφθη ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἡ ἀπόφασις, ὅπως κατὰ τὸ προσεχὲς ἔτος 1914, ἔτος τῆς Ἑλληνικῆς Ὀλυμπιάδος, τελεσθῶσιν ἐν Ἀθήναις Διεθνεῖς Ὀλυμπιακοὶ Ἀγῶνες. Πρὸς τὸν σκοπὸν δὲ τοῦτον ἀπεφάσισε τὴν χορηγίαν 350,000 δραχμῶν εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τῶν Ἀγώνων διὰ τὴν παρασκευὴν αὐτῶν Τὸ σχετικὸν νομοσχέδιον θὰ ὑποβληθῇ ὡς τάχιστα εἰς τὴν Βουλὴν πρὸς ψήφισιν.

Κυβερνητικὸν ἀνακοινωθέν.

Ἀνακοινοῦται ὅτι οὐδεμία τῶν ἐφημερίδων ἐκφράζει γνώμας ἢ διερμηνεύει σκέψεις κυβερνητικὰς οὐδ' ἐμπνέεται παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἢ ἔχει οἱονδήποτε πρὸς αὐτὴν σύνδεσμον καὶ συνάφειαν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1ῃ Μαΐου 1913.

(Ἐκ τοῦ γραφείου τοῦ Τύπου)

Τὸ Γραφεῖον τοῦ Τύπου ἔδωκε τὸ ἑξῆς ἐπίσημον ἀνακοινωθέν:

«Εἶνε ἐντελῶς ἀνακριβὲς, ὅτι ὁ ἐνταῦθα πρεσβευτὴς τῆς Σερβίας κ. Μπόσκοβιτς ἀνεχώρησεν εἰς Βελιγράδιον, κομιστὴς σχεδίου συνθήκης, οὐδὲ ἦτο δυνατὸν, ἄτε οὐδεμιᾶς ἰδιαιτέρας συνθήκης ὑφισταμένης ἢ διαπραγματευομένης μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Σερβίας.

—Τὸ Στέμμα καὶ ὁ Μανδύας τῶν Βυζαντινῶν Αὐτοκρατόρων.

Αἱ Βιεννέζικαι ἐφημερίδες δημοσιεύουν τηλεγράφημα τοῦ Ἀθηναϊκοῦ Πρακτορείου διὰ τοῦ ὁποίου διαβεβαιοῦται ὅτι οἱ μοναχοὶ τοῦ Ἁγίου Ὄρους προτίθενται, ἂν ἀποφασισθῇ νὰ γίνῃ ἡ στέψις τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου, νὰ ἀποστείλουν εἰς Ἀθήνας τὸν πολύτιμον ἐκ χρυσοῦ αὐτοκρατορικὸν μανδύαν καὶ τὸ αὐτοκρατορικὸν Στέμμα τῶν Βυζαντινῶν Αὐτοκρατόρων Ἰωάννου Τσιμισκῆ καὶ Νικηφόρου Φωκᾶ, ἅτινα φυλάσσονται εἰς τὸ Ἅγιον Ὄρος, ὅπως χρησιμεύσουν εἰς τὴν στέψιν τοῦ Βασιλέως τῆς Νέας Ἑλλάδος. Κατὰ τὰς αὐτὰς πάντοτε πληροφορίας τοῦ Ἀθηναϊκοῦ Πρακτορείου, πορὰ τοῖς μοναχοῖς τοῦ Ἁγίου Ὄρους κρατεῖ σκέψις ὅπως τὰ πολυτιμότατα ταῦτα ἐθνικὰ κειμήλια δωρηθῶσι κατόπιν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν κράτος ἵνα χρησιμοποιῶνται πάντοτε εἰς τὰς στέψεις τῶν Βασιλέων τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους.

—Ἡ πανήγυρις τῆς Κοζάνης.

Ὁ Νομάρχης Κοζάνης τηλεγραφεῖ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν, ὅτι ἐνδεικτικὸν τῆς ὁμαλῆς καταστάσεως εἰς τὰς ἀνακτηθείσας χώρας εἶνε ἡ καταπληκτικὴ ἀπόδοσις τῶν εἰσπράξεων τῆς ἐμπορικῆς πανηγύρεως, ἡ ὁποία ἦτο τετραπλασία ἐν σχέσει μὲ τὸ προηγούμενον ἔτος.

—Ἡ ὕψωσις τῆς Ἑλλην. σημαίας ἐπὶ τῆς νησίδος τῆς Σούδας.

Κατὰ τηλεγραφικὰς ἐκ Χανίων πληροφορίας τὴν παρελθοῦσαν Τετάρτην τὸ ἀπόγευμα ὑψώθη ἐπισήμως εἰς τὴν νησίδα τῆς Σούδας ὑπὸ μὲν ἐπὶ τούτῳ μεταβάντων ἐκεῖ Γενικοῦ Διοικητοῦ κ. Δραγούμη, τοῦ Ἐπισκόπου Χανίων καὶ λοιπῶν ἐπισήμων ἡ Ἑλληνικὴ σημαία εἰς τὴν αὐτὴν ἄρ ρῶς θέσιν ἐπὶ τῆς ὁποίας μέχρι τῆς 1ης Φεβρουαρίου 1913 ἐκυμάτιζεν ἡ Τουρκικὴ σημαία. Συγχρόνως δὲ ἐγένοντο τὰ ἀποκαλυπτήρια τῆς ἐκεῖ στυθείσης ἀναμνηστικῆς στήλης ἡ ὁποία φέρει τὴν κάτωθι ἐπιγραφὴν χρυσοῖς γράμμασι:

Ἐπὶ Βασιλέως Γεωργίου τοῦ Α'.
Ἐνταῦθα
τὴν 1 Φεβρουαρίου 1913
ἀπετινάχθη τὸ τελευταῖον λείψανον τῆ.
Τουρκικῆς κυριαρχίας
Ἀγωνις Ἔτη 267, μῆνες 7 ἡμέραι 7.

—Αἱ ξέναι στρατ. ἀποστολαί.

Ληχόντων τῶν συμβολίων ἀμφοτέρων τῶν ξένων στρατιωτικῶν ἀποστολῶν, ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἀπευθύνθη πρὸς τὰς κυβερνήσεις Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας ἂν θὰ συνήνουν νὰ ἀνανεωθῶσι τὰ συμβόλαια ἑκατέρας.

Ἀμφότεραι αἱ κυβερνήσεις ἀπήντησαν καταφατικῶς. Ὁ Στρατηγὸς Ἐντὸν ἀνενέωσε τὰ συμβόλαιά του, τινὲς δὲ τῶν Γάλλων ἀξιωματικῶν ἀπέρχονται εἰς Γαλλίαν ἵνα τελέσωσι τὴν θητείαν πρὸς προβιβασμὸν καὶ ἀντικαθίστανται πὶρ' ἄλλων.

Ὁ Ἅγγλος ναύαρχος Τῶρνελ ἐδήλωσεν ὅτι ἀδυνατεῖ νὰ ἀνανεώσῃ τὸ συμβόλαιόν του καὶ ἀντ' αὐτοῦ ἀνέλαβε νὰ συνεχίσῃ τὴν διοργάνωσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ ναυτικοῦ ὁ Ἅγγλος ναύαρχος Μαίη.

Εἰς τὸν κ. Τῶφνελ ἀπερχόμενον εἰς Ἀγγλίαν ἀπενεμήθη ὁ Ἑλληνικὸς Μεγαλόσταυρος.

—Τὸ νέον τορπελλοβόλον.

Κατὰ τηλεγράφημα πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν, τὸ τέταρτον Ἑλληνικὸν τορπιλλοβόλον τὸ ναυπηγούμενον εἰς τὰ Γερμανικὰ ναυπηγεῖα ὠνομάσθη «Ἀλκυών».

—Ἡ προστασία τοῦ ἐμπορίου Θεσσαλονίκης.

Κατὰ πληροφορίας ἐκ Θεσσαλονίκης, ὁ ὑπουργὸς κ. Ρακτιβὰν ἐκοινοποίησεν εἰς τὸ τελωνεῖον ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, δι' ἧς αἴρεται ὁ φόρος 10)ο ἐπὶ τῶν ἐμπορευμάτων εἰς τὰς ἰδιωτικὰς ἀποθήκας τῆς διαμετακομίσεως.

Τοιουτοτρόπως τὰ ἐμπορεύματα τὰ εἰσαγόμενα ὑπὸ διαμετακόμισιν καὶ προοριζόμενα διὰ τὰς ὑπὸ τῶν συμμάχων καταληφθείσας χώρας θὰ διέρχωνται ἐκ Θεσσαλονίκης ἐντελῶς ἀτελῆ.

Εἰς τὴν τοιαύτην παραχώρησιν προέβη ἡ Ἑλληνικὴ Διοίκησις χάριν εὐκολίας τοῦ ἐμπορίου, εἰς τὸ ὁποῖον χαρίζει καὶ αὐτὸν ἀκόμη τὸν μικρὸν δασμὸν τοῦ ἑνὸς ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν, καθ' ὃν χρόνον ἄλλα κράτη, ὅταν εὑρίσκωνται ἐν πολέμῳ ὄχι μόνον δὲν ἀίρουν, ἀλλὰ τοὐναντίον διπλασιάζουν τοὺς φόρους των.

—Ἡ Μουσουλμανικὴ Κοινότης Θεσσαλονίκης.

Καθὰ γράφει ἡ «Ἰκδάμ» ὁ ἐν Θεσσαλονίκῃ ἰδιαίτερος ἀνταποκριτὴς αὐτῆς, ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ μουφτῆ Ἀχμὲτ ἐφέντη κατηρτίσθη ἀγωτάτη διοικητικὴ τῆς αὐτόθι μουσουλμανικῆς κοινότητος ἐπιτροπὴ, ἥτις θὰ διευθύνῃ πάσας τὰς βακουφικὰς καὶ τὰς ἄλλας θρησκευτικὰς κοινοτικὰς ὑποθέσεις.

Αἱ Ἑλληνικαὶ ἀρχαὶ ἀναγνωρίσασαι τὰς κοινοτικὰς ταύτας ἀρχὰς διέταξαν ὅπως παραδοθῶσιν εἰς αὐτὰς τὰ ληξιαρχικὰ βιβλία τῶν βακουφικῶν ἱδρυμάτων, ἐπέτρεψε δὲ τὴν ὑπὸ τῶν ἀρχῶν πρὸς αὐτὰ ὑποθέσεων.

—"Ας ἴδωσιν οἱ Μωαμεθανοὶ συμπολῖται.

Ἀδεία τῶν Ἑλληνικῶν ἀρχῶν αἱ πρόσοδοι τοῦ ὀρφανοτροφείου Μιδὰτ πασᾶ κατετέθησαν εἰς τὰς Τραπέζας.

Τοιουτοτρόπως ἤρχισεν ἐν Θεσσαλονίκῃ μία κίνησις ἐν τῇ μουσουλμανικῇ κοινότητι ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν εὐχάριστος. Τὸ λυπηρὸν εἶναι ὅτι ἀπὸ τοῦδε ἤρχισαν νὰ παρουσιάζωνται διαφωνίαι μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς.

Ὁ ἀνταποκριτὴς τῆς Τουρκικῆς ἐφημερίδος ἀποφαίνεται ὅτι οἱ Μουσουλμάνοι τῆς Θεσσαλονίκης ἐπωφελούμενοι ἀπὸ τὰς Ἑλληνοβουλγαρικὰς διενέξεις πρέπει νὰ προσπαθήσωσι νὰ ἐπιτύχωσιν ὅσῳ τὸ δυνατὸν περισσοτέρας παραχωρήσεις ἐκ μέρους τῆς Ἑλληνικῆς διοικήσεως.

—Διαβήματα τῶν Ἀλβανῶν Αὐλῶνος.

Τὸ «Ματῖνο» τῆς Ρώμης γράφει ὅτι οἱ πρόκριτοι Ἀλβανοὶ τῆς Αὐλῶνος ἀπέστειλαν ἀντιπροσώπους εἰς Τεπελένι διὰ νὰ ζητήσουν παρὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ ὅπως τοὺς ἀπελευθερώσουν ἀπὸ τὴν προσωρινὴν ἀλβανικὴν Κυβέρνησιν.

Ὁ πληθυσμὸς ἀρνεῖται νὰ καταβάλῃ τοὺς φόρους.

Ἀθῆναι, 19.—Οἱ πρόκριτοι καὶ ἡ δημογεροντία τοῦ Βερατίου καὶ τῶν περιχώρων τῆς ἐπαρχίας Βελέγραδα ἀπέστειλαν ἔκκλησιν εἰς τὴν Πρεσβευτικὴν Συνδιάσκεψιν τοῦ Λονδίνου, ζητοῦντες ὅπως προελάσῃ ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς καὶ καταλάβῃ τὰ μέρη ταῦτα.

Ἀθῆναι, 20.—Ἀγγέλλεται ἐκ Λονδίνου ὅτι ἀποστέλλονται εἰς

γαρίας, Ἑλλάδος, Σερβίας καὶ τοῦ Μαυροβουνίου, ἐν τῷ πόθῳ αὐτῶν ὅπως θέσουν τέλμα εἰς τὴν παροῦσαν κατάστασιν τῶν πραγμάτων καὶ ἀποκαταστήσωσι μεταξὺ τῶν Κρατῶν αὐτῶν μόνιμον εἰρήνην, ὥρισαν ἀντιπροσώπους.... (μένει κενὸς ὁ χῶρος διὰ τὰ ὀνόματα τῶν πληρεξουσίων) οἵτινες συνεφώνησαν τὰ ἑξῆς: –

1ον) Ἀπὸ τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν ἀντιγράφων τῆς παρούσης συνθήκης θὰ ὑφίσταται εἰρήνη μεταξὺ τῆς Α. Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου τῆς Τουρκίας καὶ τῶν Α. Α. Μ. Μ. τῶν Βασιλέων τῶν Συμμάχων Κρατῶν καὶ μεταξὺ τῶν κληρονόμων καὶ Διαδόχων τῶν Κρατῶν αὐτῶν καὶ μεταξὺ τῶν οἰκείων ὑπηκόων μόνιμος καὶ διαρκής.

2ον) Ἡ Α. Α. Μ. ὁ Σουλτάνος τῆς Τουρκίας παραχωρεῖ εἰς τὰς Α. Α. Μ. Μ. τοὺς Μονάρχας τῶν Συμμάχων Κρατῶν ὅλα τὰ ἐδάφη τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας τὰ ἐπὶ ξηῆς Εὐρωπαϊκῆς ἠπείρου δυτικῶς γραμμῆς ἀρχομένης ἀπὸ τῆς πόλεως Αἴνου ἐπὶ τοῦ Αἰγαίου Πελάγους καὶ διηκούσης μέχρι Μηδείας ἐπὶ τοῦ Εὐξείνου Πόντου, ἐξαιρέσει τῆς Ἀλβανίας. Ἡ ἀκριβὴς μεθοριακὴ γραμμὴ θὰ καθορισθῇ ὑπὸ Ἐπιτροπῆς ἀποτελεσθησομένης ἐκ...(κενὸν διὰ τὰ ὀνόματα τῶν εἰδικῶν πληρεξουσίων).

3ον) Ὁ Σουλτάνος καὶ οἱ Μονάρχαι τῶν Συμμάχων Κρατῶν δηλοῦσιν ὅτι ἀναθέτουσιν εἰς τοὺς Μονάρχας τῆς Γερμανίας, τῆς Αὐστρίας, τῆς Γαλλίας, τῆς Μεγ. Βρεττανίας, τῆς Ἰταλίας καὶ τῆς Ρωσσίας τὴν φροντίδα, ὅπως διακανονίσουν τὴν ὁροθεσίαν τῆς Ἀλβανίας καὶ ὅλα τὰ ζητήματα τὰ σχετικὰ πρὸς τὴν Ἀλβανίαν.

4ον) Ὁ Σουλτάνος δηλοῖ ὅτι παραχωρεῖ εἰς τοὺς Μονάρχας τῶν Συμμάχων τὴν νῆσον Κρήτην, παραιτούμενος ὑπὲρ αὐτῶν πάντων τῶν δικαιωμάτων ἐπικυριαρχίας, ἄτινα ἐπ' αὐτῆς ἔχει.

5ον) Ὁ Σουλτᾶνος καὶ οἱ Μονάρχαι τῶν Συμμάχων Κρατῶν δηλοῦσιν ὅτι ἐμπιστεύονται εἰς τοὺς Μονάρχας τῶν 6 Μ. Δυνάμεων τὴν φροντίδα, ὅπως ἀποφασίσωσι περὶ τῆς τύχης πασῶν τῶν Ὀθωμανικῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου Πελάγους (ἐξαιρουμένης τῆς Κρήτης) καὶ τῆς Χερσονήσου τοῦ Ἁγίου Ὄρους.

6ον) Ὁ Σουλτάνος καὶ οἱ Μονάρχαι τῶν Συμμάχων δηλοῦσιν, ὅτι ἀναθέτουσι τὴν φροντίδα τοῦ διακανονισμοῦ τῶν ζητημάτων οἰκονομικῆς φύσεως, τῶν ἀπορρεόντων ἐκ τοῦ λήξαντος πολέμου καὶ τῶν ἐδαφικῶν παραχωρήσεων τῶν ἄνω ἀναφερομένων εἰς τὴν Διεθνῆ Ἐπιτροπήν, τὴν συγκληθησομένην ἐν Παρισίοις καὶ εἰς τὴν ὁποίαν θὰ ἀποστείλουν τοὺς ἀντιπροσώπους των.

7ον) Τὰ ζητήματα τὰ ἀφορῶντα εἰς τοὺς αἰχμαλώτους τοῦ πολέμου, τὰ ζητήματα δικαιοδοσίας καὶ τὰ ἐμπορικὰ τοιαῦτα θὰ κανονισθῶσι δι' εἰδικῶν συνθηκῶν μεταξὺ τῶν ἐνδιαφερομένων Κρατῶν.

ΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΑΙ ΕΠΙΦΥΛΑΞΕΙΣ

Ἡ Ἑλλάς, ὡς γνωστὸν, διετύπωσεν ἐκ νέου ἐπιφυλάξεις, αἱ ὁποῖαι, κατὰ τὰ ἐκ Λονδίνου τηλεγραφήματα, συνοψίζονται εἰς τὸ ἑξῆς σημεῖον.

1) Εἰς τὴν φρᾶσιν «ὁ Σουλτᾶνος» καὶ οἱ Ἡγεμόνες τῶν Συμμάχων ἐπαφίενται εἰς τὰς Δυνάμεις διὰ τὴν τύχην τῶν νήσων καὶ τὴν Ἀλβανίαν ζητεῖται νὰ ἀπαλειφθῇ τὸ «οἱ Ἡγεμόνες τῶν Συμμάχων» καὶ νὰ μείνῃ μόνον ὁ Σουλτᾶνος.

2) Ζητεῖται ὅπως ἀμέσως μετὰ τὴν ὑπογραφὴν τῆς προκαταρκτικῆς ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς Συμμάχους ἐλευθέρα διὰ ξηῶν στενῶν ναυσιπλοΐα, χωρὶς δηλαδὴ νὰ ἀναμένουν τὴν ὑπογραφὴν τῆς ὁριστικῆς.

3) Ζητεῖται ἐπίσης ὅπως, ἅμα τῇ ὑπογραφῇ τῆς προκαταρκτικῆς, δοθῇ γενικὴ ἀμνηστεία ὑπὸ τῆς Τουρκικῆς Κυβερνήσεως εἰς τοὺς ὑπηκόους καὶ δημογενεῖς τῶν Συμμάχων, τοὺς ἀπελαθέντας ἐκ Τουρκίας ἢ καταδικασθέντας ἐξ ἀφορμῆς τοῦ πολέμου.

Μόνον τὸ πρῶτον σημεῖον εἶνε ἐνδεχόμενον νὰ προκαλέσῃ συζήτησίν τινα.

ΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΟΒΟΥΛΓΑΡΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΚΑΙ ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΩΝ ΜΕΘΟΡΙΩΝ

Αἱ ἐργασίαι τῆς Ἑλληνοβουλγαρικῆς ἐπιτροπῆς, πρὸς καθορισμὸν τῆς προκατοχῆς τῶν ἀμφισβητουμένων σημείων ἔληξε. Ὡς ἀρχῆθεν προεβλέπετο οὐδεμία συννενόησις καὶ συμφωνία κατωρθώθη ἕνεκα τῶν ἐκ διαμέτρου ἀντιθέτων ἐπιγειρημάτων τῶν ἐκατέρωθεν ἀναπτυχθέντων.

Οἱ Βούλγαροι ὑπεστήριξαν τὰ ἑξῆς.

—Ἡ Βουλγαρικὴ στρατιὰ κατῆλθεν ἐκ τῶν στενῶν τῆς Κρέσνας μέχρι Θεσσαλονίκης. Πάντα τὰ μέρη τὰ ἐκ δεξιῶν καὶ ἀριστερῶν μέχρι θαλάσσης τῆς ὁδοῦ ἣν ἠκολούθησαν εἶνε βουλγαρικὰ καίτοι τὰ μέρη ταῦτα δὲν κατελήφθησαν ὑπὸ βουλγαρικῶν στρατευμάτων κατὰ πόλεις, κωμοπόλεις καὶ χωρία. Ἀρκεῖ ὅτι διῆλθεν ἡ βουλγαρικὴ στρατιὰ ἵνα πάντα τὰ ἑκατέρωθεν μέρη θεωρῶνται βουλγαρικά!

Οἱ Ἕλληνες ἀνέπτυξαν τὰ ἑξῆς·

—Οἱ Βούλγαροι διῆλθον διὰ μερῶν ἐκκαθαρισθέντων ὑπὸ τμημάτων Ἑλληνικοῦ στρατεύματος καὶ κατεχομένων ὑπ' αὐτῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐχθροπραξιῶν. Τὸ ἔδαφος ὅπερ διῆλθον οἱ βούλγαροι εὗρον ἐντελῶς ἐκκαθαρισμένον ὥστε ἀπὸ Κρέσνας μέχρι Θεσσαλονίκης οὐδεμίαν εὗρον ἀντίστασιν.

Εἰς τοῦτο συνετέλεσε πρωτίστως ἡ πρὸς Γιανιτσὰ προέλασις τῆς Ἑλλην. στρατιᾶς, ἕνεκα τῆς ὁποίας αἱ Τουρκικαὶ δυνάμεις τῆς Ἀνατολικῆς Μακεδονίας συνεκεντρώθησαν εἰς Θεσσαλονίκην. Εἰς τὴν ἐκκαθάρισιν τοῦ ἐδάφους συνετέλεσαν οἱ πρόσκοποι, οἵτινες ἀπεβιβάσθησαν εἰς Χαλκιδικὴν καὶ τὰς ἀκτὰς τοῦ Παγγαίου, 4 ἡμέρας πρὸ τῆς κηρύξεως τοῦ πολέμου, καὶ οἱ ὁποῖοι συνενρόησαν καὶ σπουδαίας μάχας πρὸς τοὺς Τούρκους. Οἱ Ἕλληνες πρόσκοποι, ἀποτελοῦντες τμήματα τοῦ ἑλληνικοῦ στρατεύματος καὶ ἐπὶ κεφαλῆς ἔχοντες ἀξιωματικοὺς κατόρθωσαν νὰ γίνωσι κύριοι ὅλων τῶν περιφερειῶν ἐφ' ὧν ἡ προκατοχὴ ἀμφισβητεῖται. Ἡ περιφέρεια Νιγριτίνης μέχρι τοῦ Ὄρφανο, καὶ ἡ τοῦ Λαγκαδᾶ εἶχον καταληφθῆ ὑφ' ἡμῶν τέσσαρας ἡμέρας πρὸ τῆς παραδόσεως τῆς Θεσσαλονίκης. Ὅτι αἱ ἐνέργειαι αὗται τῶν ἑλληνικῶν στρατιωτικῶν τμημάτων ἀποτελοῦν καὶ πράξεις καὶ γεγονότα ἄτινα δίδουν καὶ τοὺς πραγματικοὺς τίτλους κατοχῆς τῶν εἰρημένων περιφερειῶν.

—**Ἡ μόνη ἱκανοποιητικὴ μεθόριος.**

Οἱ Βούλγαροι ἀπήντησαν.

—Ἀρκεῖ ὅτι διήλθομεν τὴν μέχρι Θεσσαλονίκης ὁδόν, ἵνα οὕτω καταστῶμεν κύριοι καὶ ὅλων τῶν ἐκ δεξιῶν καὶ ἀριστερῶν περιφερειῶν. Οὐδὲν σημαίνει ἂν αἱ ἐν λόγῳ περιφέρειαι προκατείχοντο ὑπὸ Ἑλλήνων, οὔτε τὸ λαμβάνομεν κἂν ὑπ' ὄψει. Ἡμεῖς ἐνοοῦμεν νὰ κατέχωμεν πᾶσαι αἱ περιφέρειαι αἱ ἐκατέρωθεν τῆς ὁδοῦ ἣν ἠκολούθησεν ἡ Βουλγαρικὴ στρατιά.

Αὐτὰ εἶνε τὰ γενικὰ ἐκατέρωθεν ἐπιχειρήματα. Τώρα ἐναπόκειται εἰς τὰς δύο κυβερνήσεις ὅπως ἀποφασισθῶσι καὶ συνεννοηθῶσιν.

Ἀλλ' ὀφείλομεν ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ νὰ παρατηρήσωμεν ὅτι τὰ ὅρια ἐν γένει κράτους, ὅπως καθορισθῶσι δὲν δύνανται νὰ βασισθῶσιν ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω διατυπωθεισῶν ἀρχῶν, οὔτε ἐπὶ τοῦ γεγονότος τῆς προκατοχῆς τῶν διαφόρων σημείων ὑφ' ἑκατέρου τῶν στρατευμάτων. Τὰ ὅρια τῶν κρατῶν διέπουσι γενικώτεραι ἀρχαί. Ἀπαιτεῖται βάθος ἐνωτερικόν. Ἀπαιτεῖται ὅπως ἡ μεθόριος γραμμὴ ἀκολουθῇ στρατηγικὰ σημεῖα ἐξασφαλίζοντα ἀμφότερα τὰ γειτονικὰ κράτη, πρέπει πρωτίστως νὰ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψει ἐθνολογικαὶ καὶ ἰδιαίτατα ἡ θέλησις τῆς πλειονότητος τῶν πληθυσμῶν, οἵτινες θὰ περιέλθωσιν εἰς τὸ ἓν καὶ τὸ ἄλλο ὅμορον κράτος.

Ἡ γραμμὴ ὅθεν τῆς Κερκίνης καὶ τοῦ κάτω Ἀμβῆλου μέχρι τοῦ πλατάμωνος Νέστου εἶνε ἡ μόνη ἱκανοποιητικὴ καὶ δικαία μεθόριος ἡ δυναμένη νὰ καθορισθῇ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀνωτέρω ἀρχῶν.

ΤΟ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜ. ΑΤΥΧΗΜΑ ΤΟΥ ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ

Κατ' ἀσφαλεῖς πληροφορίας, αἱ λεπτομέρειαι τῆς συγκρούσεως τῶν δύο Βουλγαρικῶν ἁμαξοστοιχιῶν, τὴν ὁποίαν ἀνήγγειλεν ὁ τηλέγραφος, ἔχουν ὡς ἑξῆς.

Τὴν πέμπτην πρωΐνὴν ὥραν τῆς προπαρελθούσης Κυριακῆς, μία ἁμαξοστοιχία τῆς γραμμῆς Θεσσαλονίκης Δεδεαγὰτς, τὴν ὁποίαν ἐκμεταλλεύονται σήμερον αἱ Βουλγαρικαὶ στρατιωτικαὶ ἀρχαί, ἀποτελουμένη ἐξ ὑπερτριάκοντα βαγονίων, ἐξεκίνησεν ἐκ τοῦ σταθμοῦ Μπούκ, διευθυνομένη πρὸς τὸν σταθμὸν Κουζλοῦ, πλησίον τῆς Δράμας.

Μόλις ἡ ἁμαξοστοιχία αὕτη ἔκαμψεν ἐντεῦθεν τῆς γεφύρας τοῦ Νέστου, τὴν μεγάλην καμπήν, ἀπεσπάσθησαν ἐξ αὐτῆς, συνεπείᾳ θραύσεως τῶν συνδετήρων, 28 ἐν ὅλῳ βαγόνια, τὰ ὁποῖα, ὡς ἐκ τῆς μεγάλης κατωφερείας τοῦ τμήματος ἐκείνου, ἤρχισαν νὰ κυλοῦν μετ' ἀσυραπιαίας ταχύτητος ὀπίσω, πρὸς τὸν σταθμὸν Μπούκ. Ἐκεῖ ἑστάθμευον 25 βαγόνια πλήρη Βουλγαρικοῦ στρατοῦ, μεθ' ὧν τὰ κατερχόμενα 28 συνεκρούσθησαν.

Ἡ σύγκρουσις ὑπῆρξε τρομερά. Τὰ βαγόνια ἐθρυμματίσθησαν, ἐκ δὲ τῶν στρατιωτῶν ἐφονεύθησαν 150 καὶ ἐτραυματίσθησαν ὑπὲρ τοὺς διακοσίους.

Ο ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΣ ΒΑΓΔΑΤΗΣ

Αἱ πρόσφατοι συμφωνίαι.

Κατὰ πληροφορίας παρ' ἀξιοπίστου πηγῆς, ὡς ἐτηλεγράφησεν ὁ Ρέουτερ Κων)πόλεως, αἱ βάσεις τῆς Ἀγγλοτουρκικῆς συνεννοήσεως περὶ τοῦ Περσικοῦ κόλπου εἶνε αἱ ἀκόλουθοι:—Ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις ἀναγνωρίζει προτεκτοράτον Βρεττανικὸν ἐπὶ τοῦ Κουείτ· ἡ Βασσόρα θὰ καταστῇ ἄκρος σταθμὸς τοῦ σιδηροδρόμου Βαγδάτης, ὅστις θὰ ἐπεκταθῇ εἰς Βασσόραν ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους ὡς καὶ τὰ ἄλλα προηγούμενα τμήματα τῆς γραμμῆς· δύο Βρεττανοὶ πληρεξούσιοι θὰ ἐπιθεωρῶσι πᾶσας τὰς μεταφορὰς καὶ προλαμβάνωσι πᾶσαν διάκρισιν ἐπὶ τῶν ἐμπορευμάτων.

Ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις μετέσχεν, ὡς εἰκός, τῆς συμφωνίας ὡς πρὸς τὰ συμφέροντα αὐτῆς ἐπὶ τοῦ σιδηροδρ. Βαγδάτης.

Η ΑΓΓΛΙΚΗ ΕΓΓΥΗΣΙΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑΝ

Ἡ εἴδησις τῆς συνάψεως συμφωνίας μετὰ τῆς Ἀγγλίας διὰ τὸν Περσικὸν Κόλπον καὶ τὸν σ.δηρόδρομον τῆς Βαγδάτης ἐγένετο θέμα εὐρυτάτης συζητήσεως ἐν Κωνσταντινουπόλει τόσον εἰς τοὺς πολιτικοὺς κύκλους, ὅσον καὶ εἰς τὸν Τύπον.

Ἐν τῷ ἡμιεπισήμῳ ὀργάνῳ τῆς Κυβερνήσεως «Τανίν» ὁ πρῴην ὑπουργὸς τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως Ἰσμαὴλ Χακκῆ βέης ἀφιερώνει διὰ τὸ ζήτημα ἐν κύριον ἄρθρον, διὰ τοῦ ὁποίου, ἀφοῦ διαψεύδει τὸν μῦθον τῆς συστηματικῆς δῆθεν ἐχθρότητος τῶν Νεοτούρκων ἐναντίον τῆς Ἀγγλίας, γράφει, ὡς ἐν ἐπιλόγῳ, τὰ ἑξῆς:

«Μὴ γνωρίζων τὸ περιεχόμενον τῆς συμφωνίας δὲν εἶμαι εἰς θέσιν νὰ ἐκφέρω καθωρισμένας γνώμας, ἀλλ' αἰσθάνομαι ὅτι ἡ συμφωνία αὕτη θὰ ἔχῃ ἐξαιρετικὴν σημασίαν, ὑπὸ τὴν μορφὴν τῆς στερεώσεως τῆς ἐν Ἀσίᾳ Τουρκίας, διαλύουσα δὲ τὰ νέφη τῆς λήθης ἥτις περιέβαλλε τὴν συνθήκην τῆς Κύπρου—διὰ τὴν ἀκεραιότητα τῆς Ἀσιατικῆς Τουρκίας—θὰ προσδώσῃ εἰς τὴν συμφωνίαν νέαν ζωήν».

Καὶ ὁλόκληρος ὁ Κυβερνητ. Τύπος, πραγματευόμενος τὰς δηλώσεις, εἰς ἃς προέβη ὁ Ἀρμένιος Πατριάρχης, ὅτι ἡ κυρία ἐπιθυμία τῶν Ἀρμενίων εἶνε ἡ ἀπολαβὴ ἀσφαλείας καὶ δικαιοσύνης, βεβαιοῦ ὅτι ἡ ἐπιθυμία τοῦ Πατριάρχου εἶνε νόμιμος ὄχι μόνον ὅσον ἀφορᾷ τοὺς Ἀρμενίους, ἀλλὰ καὶ δι' ὅλους ἀνεξαιρέτως, τοὺς κατοικοῦντας ἐν τῇ αὐτοκρατορίᾳ.

Αἱ ἐφημερίδες ὑποστηρίζουσιν ὅτι ἡ Κυβέρνησις, βλέπουσα τέλος τὴν ἀνάγκην νὰ προβῇ εἰς ἔκκλησιν πρὸς ἐπιτυχίαν τῆς ξένης συνεργασίας διὰ τὴν διορθώσιν τῆς χωροφυλακῆς καὶ τῆς δικαιοσύνης θὰ μετακαλέσῃ ἐκ τῆς Ἀγγλίας ἐπιθεωρητὰς καὶ ἀξιωματικούς, οἵτινες θὰ μεταβληθῶσιν εἰς Ὀθωμανοὺς ὑπαλλήλους μὲ ἐκτελεστικὴν ἐξουσίαν.

Ἡ γλῶσσα αὕτη τῶν Κυβερνητικῶν ἐφημερίδων προκαλεῖ μεγάλην προσοχήν, διότι ἐπικαλοῦνται ἀμέσως τοὺς ὑπαινιγμοὺς τοῦ Ἰσμαὴλ Χακῆ βέη ἐπὶ τῆς συνήκης τῆς Κύπρου.

Ἡ συνθήκη αὕτη τῆς Κύπρου ὑποχρεοῖ τὴν Ἀγγλίαν πρὸς τὴν Τουρκίαν νὰ ἑνωθῇ μετ' αὐτῆς ὅπως καὶ διὰ τῶν ὅπλων ὑπερασπισθῇ τὰς ἀσιατικὰς περιοχὰς τοῦ Σουλτάνου.

Ἡ δὲ Τουρκία ὑποχρεοῦται νὰ συμφωνήσῃ μετὰ δύο Δυνάμεων ὅπως ἐξασφαλίσῃ τὴν καλὴν διοίκησιν καὶ τὴν ἐλευθέραν ἐξάσκησιν τῶν θρησκευτικῶν λειτουργημάτων τῶν χριστιανῶν καὶ ἄλλων ὑπηκόων εἰς τὰς ἀσιατικὰς περιοχάς της.

ΑΙΤΗΜΑΤΑ ΑΡΜΕΝΙΩΝ

Κων)πολις, 13.—Ἀρμενικὴ ἐπιτροπὴ μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Πατριάρχην, ὑπέβαλεν εἰς τὸν, Μ. Βεζύρην ὑπόμνημα ἐπιμένον ζωηρῶς ἐπὶ τῶν ἐν Ἀρμενίᾳ μεταρρυθμίσεων καὶ παρατηροῦν τὴν αὔξησιν τῶν ἐγκλημάτων κλοπῶν καὶ βιαίων ἀλλαξοπιστιῶν. Ἐκφράζει τὸν φόβον σφαγῶν καὶ παραπονεῖται διὰ τὴν ἀποστολὴν προσφύγων μουσουλμάνων εἰς τὰ ἀρμενικὰ διαμερίσματα. Ὁ Μέγας Βεζύρης ἀπήντησε μετὰ συμπαθείας ἐξάρας τὴν νομιμοφροσύνην καὶ τὴν γενναιότητα τῶν ἀρμενίων στρατιωτῶν. Οἱ Τοῦρκοι καὶ οἱ Κοῦρδοι ὑπέφερον ὡσαύτως ὡς οἱ Ἀρμένιοι ἐκ τῆς ληστείας, ἥτις βασιλεύει, ἀλλ' ἡ Κυβέρνησις εἶναι ἀποφασισμένη νὰ τὴν ἐξαλείψῃ. Ὑπεσχέθη νὰ δεχθῇ τὰς μεταρρυθμίσεις καὶ ν' ἀπολύσῃ κάθε ὑπάλληλον, ὅστις δὲν θὰ ἔπραττε τὸ καθῆκόν του. Ἡ Κυβέρνησις ὑπεσχέθη ὅτι οἱ πρόσφυγες τῆς Μακεδονίας θὰ ἐγκατασταθῶσιν εἰς τὰς πλησιεστέρους τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐπαρχίας καὶ οὐχὶ ἐν Ἀρμενίᾳ.

ΜΕΓΑΛΗ ΣΥΛΛΟΓΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΕΙΔΩΝ

ΕΝ ΤΩ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΙ

Ι. Τ. ΛΟΙΖΙΔΟΥ

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ

Νεωτάτη καὶ πλουσιωτάτη ἐσωμίσθη ἐκ Ρωσσίας συλλογὴ πάντων τῶν Ἐκκλησιαστικῶν εἰδῶν ἤτοι

Ἐπιτάφιοι χρυσοκέντητοι μετὰ λίθων καὶ μαργαριτῶν.

Ἱερατικὰ καὶ διακονικὰ ἅμφια χρυσοΰφαντα καὶ μεταξωτὰ διαφόρων εἰδῶν.

Ἀέρες (ἀναφοράδες) κεντητοί.

Καλύμματα Ἁγ. Τραπέζης καὶ Προθέσεως.

Ἀρτοφόρια ἐπίχρυσα.

Σταυροὶ ἁγιασμοῦ.

Ἀρτοφυλάκια Ἁγ. Τραπέζης.

Κύπελλα ἁγιασμοῦ (ζέα) καὶ τρίκηρα καὶ λόγχαι.

Δίσκοι Ἀντιδώρου ἐπάργυροι.

Κηροπήγια, Φανοὶ κομψότατοι καὶ περίτεχνοι.

Θυμιατήρια (θυμιατοὶ) ἐπίχρυσα καὶ ἐπάργυρα.

Ἅγια ποτήρια ἐπίχρυσα.

Ἱερὰ Εὐαγγέλια μετὰ διακόσμων ἐξ ἀργύρου.

Μυροδόχαι μεθ' ὅλων τῶν χρειωδῶν διὰ βάπτισμα.

Λάβαρα Ἀναστάσεως καὶ τῶν κυριωτέρων Ἁγίων.

Κανθήλαι περὶ τὰ 100 διάφορα εἴδη, ἐπίχρυσοι καὶ ἐπάργυροι.

Ῥιπίδια διαφόρων εἰδῶν διάρασα καὶ ἄλλα πολλὰ εἴδη ὑφασμάτων, γημάτων καὶ Μανιφατούρας.

Πάντα τὰ ἐκκλησιαστικὰ ταῦτα εἴδη χαρακτηρίζει τῆς βυζαντινῆς τέχνης τὸ περίτεχνον καὶ ἡ στιλπνότης καὶ πολυτέλεια τῶν χρωμάτων, βυζαντινὴν προσδίδοντα μεγαλοπρέπειαν καὶ λαμπρότητα εἰς τὰς ἱερὰς τελετὰς τῆς Ἁγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας καὶ τοὺς Ὀρθοδόξους Ἕλληνας ὑπομιμνήσκοντα μέγα καὶ περίλαμπρον ἐθνικὸν καὶ ἐκκλησιαστικὸν παρελθόν.

Προμηθεύονται κώδωνες ἐκκλησιῶν ἐκ τῶν καλλιτέρων ἐργοστασίων τῆς Ρωσσίας.

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΑΓΟΡΑ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

Σῖτος τὸ κοιλὸν	γρ.	50	—52
Κριθὴ	»	20	—23
Βρόμη	»	18	—20
Ὄροβος	»	38	—39
Ἄνισον ἡ ὀκᾶ	»	5	— 5 1)2
Λινόσπορος	»	3	
Κουκκία ξηρὰ	»	1 1)2	— 1 3)4
Σταφ. μαῦραι	παρ.	65	—70
» βρασταὶ	»	70	—75
Γεώμηλα γαλ.	»	45	—50
Κρόμμυα	»	20.	—30
Ἔλαια ἐντ. ἡ λίτρ.	γρ.	27	—28
Βάμβαξ	»	29	—30
Οἶνοι τὸ γομάρι		140	-180
Κονμανδαρία		230	-280
Ρακὴ Τσύμα 20 β. ἡ ὀκᾶ			4 1)4

ΑΠΟΙΚΙΑΚΑ

Ὄρυζα ὁ σάκκος	γρ.	236 1)2
Σάκχαρον	»	305
Σάπων ἑλληνικὸς ἡ ὀκᾶ		7 1)2—8 1)2
Πετρέλ. ρωσ. τὸ κιβώτ.		80 ἀμερ. 73
Καφὲς ἡ ὀκᾶ		» 18—19

Τύποις «ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ» Πετρίδου καὶ Νικολάου.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΚΥΠΡΟΥ

Ἀνώνυμος Ἑταιρεία μὲ ἕδραν τὴν Λευκωσίαν καὶ μὲ κεφάλαιον £200,000 διηρημένον εἰς 50,000 μετοχὰς ἐκ £4 ἑκάστην, ἀναγνωρισθεῖσα διὰ Διατάγματος τῆς Α. Ἐξοχότητος τοῦ Λειτουργοῦ τοῦ Διαχειριζομένου τὴν Κυβέρνησιν ὑπὸ ἡμερομηνίαν 18 Δεκεμβρίου 1912.

Αἱ μετοχαὶ ἐκδίδονται ὀνομαστικαὶ ἢ ἀνώνυμοι κατὰ βούλησιν τοῦ μετόχου.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Τραπέζης Κύπρου ὥρισε τὸν ὁλικὸν ἀριθμὸν μετοχῶν, αἱ ὁποῖαι θὰ διατεθοῦν κατὰ τὸ ἔτος 1913, εἰς 25,000 καὶ τιμήν των, £4 καθ' ὅλον τὸν Ἰανουάριον (ν.ἡ.) ὁ κατόπιν δὲ ἀγοραστὴς θὰ ἐπιβαρύνεται μὲ τόκον λογιζόμενον πρὸς 8 ο)ο κατ' ἔτος ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1913 ν.ἡ. μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς ἀγορᾶς.

Ἡ «Τράπεζα Κύπρου» οὖσα συνέχεια τοῦ Ταμιευτηρίου «ἡ Λευκωσία» καὶ διοικουμένη ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, τοῦ αὐτοῦ Διευθυντοῦ καὶ λοιποῦ προσωπικοῦ, γνωστοποιεῖ ὅτι θὰ συνεχίσῃ τὰς αὐτὰς ἐργασίας τραπεζιτικὰς τε καὶ ἀποταμιευτικάς, ἃς καὶ τὸ εἰρημένον Ταμιευτήριον «ἡ Λευκωσία» τοσοῦτον ἐπιτυχῶς διεξήγαγε μέχρι τοῦδε.

Αἱ ἑβδομαδιαῖαι καταβολαὶ θὰ κανονίζωνται κατὰ τριετίαν καὶ ὄχι πενταετίαν ὡς μέχρι τοῦδε, δηλ. κατὰ τὴν λῆξιν τῆς τριετίας τὸ συσσωρευόμενον ἑκάστου καταθέτου ποσόν, ἢ θὰ μετατρέπεται εἰς μετοχὰς τῆς Τραπέζης Κύπρου ἢ θ' ἀποσύρεται εἰς ἐκέραιον κατὰ βούλησιν τοῦ καταθέτου. Ὁ τυχὸν θέλων ν' ἀποσυρθῇ πρὸ τῆς λήξεως τῆς τριετίας θὰ χάνῃ ὄχι 25 ο)ο ὡς μέχρι τοῦδε ἀλλὰ μόνον 10 ο)ο· οἱ δὲ κληρονόμοι τοῦ ἀποθνήσκοντος καταθέτου ἑβδομαδιαίων καταβολῶν θὰ πληρώνωνται εἰς ἀκέραιον καὶ ὄχι μὲ ἐκπτωσιν 5 ο)ο ὡς μέχρι τοῦδε ἐγίνετο.

Ὁ τόκος τῶν ἑβδομαδιαίων καταβολῶν θὰ λογίζεται πρὸς τόσα τοῖς ἑκατὸν κατ' ἔτος πρὸς ὅσα θὰ ἀναλογῇ ἐν ἑκάστῳ ἔτει τὸ μέρισμα τῶν μετοχῶν τῆς «Τραπέζης Κύπρου» καὶ θὰ κεφαλαιοποιῆται ἀνὰ πᾶσαν 31ην Δεκεμβρίου.

Ἡ **«Τράπεζα Κύπρου»** δέχεται ἐντόκους καταθέσεις ἀποδοτέας εἰς πρώτην ζήτησιν ἢ μετὰ ὡρισμένην προθεσμίαν ἐπὶ τόκῳ

1	ο)ο	διὰ καταθέσεις ἀποδοτέας εἰς πρώτην ζήτησιν, ἀρχομένου τοῦ τόκου μετὰ 15 ἡμέρας ἀπὸ τῆς καταθέσεως.			
2	ο)ο	διὰ καταθέσεις ἀποδοτέας μετὰ	3	μῆνας	
3	ο)ο	» » »	6	»	
4	ο)ο	» » »	1	ἔτος	
5	ο)ο	» » »	2	ἔτη ἢ περισσότερον	

Ἐν τῇ **«Τραπέζῃ Κύπρου»** λειτουργεῖ ἐπίσης μικρὸν Ταμιευτήριον ἐν τῷ ὁποίῳ γίνονται δεκταὶ καταθέσεις μέχρι £50 ἀποδοτέαι εἰς πρώτην ζήτησιν ἐπὶ τόκῳ 3 ο)ο κατ' ἔτος.

Ὁ Διευθυντὴς

Ι. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ.

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΑΒΡΑΑΜ ΓΚΟΛΒΕΡΓ

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ

Μὴ χάνετε τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐπισκεφθῆτε τὸ ἡμέτερον Κατάστημα ἐναντι τοῦ Ἀγγλικοῦ Τηλεγραφείου καὶ τῶν καταστημάτων Φανερωμένης ὅπου θὰ εὕρητε τὰς τελευταίας καὶ μετρίας τιμὰς ἄνευ διαπραγματεύσεων, τὴν ποικιλωτάτην συλλογὴν οἰκιακῶν ἀντικειμένων ὡς καὶ διάφορα δῶρα, ὅλα δὲ ταῦτα ὑπερβαίνουσι κατὰ πολὺ ὅσα ἔχετε ἰδεῖ εἰς πολλὰ καταστήματα δηλαδή:

Διάφορα εἴδη ὡρολογίων τοῦ τείχου καὶ τῆς τσέπης, ἐξυπνητήρια τῆ· τσέπης καὶ χρονόμετρα ὡς καὶ μικρότερα ἐξυπνητήρια, γυναικεῖα χρυσᾶ, ἀργυρᾶ καὶ μετάλλινα ὡρολόγια, περίδρομα καὶ μεταλλία, καφετιέρες, σκοπάρκια, σκουτελίδια, βραγιόλια, καδένες ἀνδρικὲς δι' ὡρολόγια, ὁρατοειλία (*pince nez*), τηλεσκόπια, θερμόμετρα, βαρόμετρα καὶ ἄλλα ὀπτικὰ ἀντικείμενα.

Μεγίστη συλλογὴ μουσικῶν ὀργάνων ὡ; βιολὶα, μανδολίνια, κιθάραι, φλάουτα, κλαρίνα, φιλαρμόνικες, χορδὲς δι' ὅλα τὰ ἔγχορδα ὄργανα καὶ μέθοδοι δι' αὐτά.

Ὑπάρχει μεγάλη συλλογὴ ἐργαλείων λεπτ